

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10Pc/11/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725202795
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2026:6725202795.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľky A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XXXX/X, XXX XX F. G., štátna občianka SR, zastúpená LEXARG, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Brehy 333, 968 01 Brehy, IČO: 56840462, proti otcovi maloletej H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. X, XXX XX J., štátny občan SR, zastúpený Mgr. Martinom Orviským, advokátom, so sídlom Vígľašská Huta-Kalinka 67, 962 65 Vígľašská Huta-Kalinka, IČO: 53581571 a dcére maloletá C. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako matka, štátna občianka SR, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, za účasti Okresnej prokuratúry Zvolen, o návrhu navrhovateľky – matky maloletého dieťaťa na zapretie otcovstva, takto

rozhodol:

I. Návrh na určenie, že H. F., nar. XX.XX.XXXX nie je otcom maloletej C. B. C., nar. XX.XX.XXXX z matky A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, sa **z a m i e t a**.

II. Návrh na určenie, že súhlasné vyhlásenie rodičov H. F., nar. XX.XX.XXXX a A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, urobené dňa 26.06.2023, je neplatné, sa **z a m i e t a**.

III. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 01.08.2025 bol na tunajší súd formou elektronického podania doručený návrh navrhovateľky – matky maloletého dieťaťa, ktorým sa domáhala toho, aby súd určil, že H. F., nar. XX.XX.XXXX nie je otcom maloletej C. B. C., nar. XX.XX.XXXX z matky A. B. C., nar. XX.XX.XXXX. V prípade, ak by súd usúdil, že po právnej stránke je vhodnejšie skôr vyslovenie neplatnosti súhlasného vyhlásenia rodičov ako právneho úkonu v súvislosti so zákrokom umelého oplodnenia, navrhla, aby súd rozhodol eventuálnym petitom, ktorým by určil, že súhlasné vyhlásenie rodičov H. F., nar. XX.XX.XXXX a A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, urobené dňa 26.06.2023, je neplatné. Zároveň navrhla v oboch prípadoch, aby súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Svoj návrh navrhovateľka odôvodnila tým, že s otcom maloletej sa zoznámila v roku 1997, vzťah od počiatku nebol harmonický, niekoľkokrát ho ukončila. V roku 2006 začali spolu bývať a snažiť sa o spoločné dieťa, ale pokračovali medzi nimi hádky vrátane vulgarizmov z jeho strany. Otec maloletej na ňu prvýkrát zaútočil fyzicky v roku 2007, z dôvodu, že prišla neskôr z firemného večierku. Konkrétne ju mal kopať, udierať a ťahať za vlasy, pričom susedia zavolali mestskú polícia. V tom istom roku ju mal opätovne fyzicky atakovať pod hrozbou zabitia s nožom. V roku 2008 sa im narodila dcéra K.. Počas materskej a rodičovskej dovolenky ju otec maloletej obmedzoval, čo vyústilo do jej odchodu do vlastného bytu a ukončenie partnerského vzťahu. Vo veku 6 rokov maloletej dcéry ju presvedčil, aby jej kúpili byt a aby ona s ňou bývala oproti jeho bytu. Ďalej malo dochádzať k verbálnym a fyzickým atakom z jeho strany. V roku 2020 zakúpila rodinný dom na F. G., kde chcela začať život bez neho, ale opakovane

dochádzalo k vyhrážkam a slovným a fyzickým útokom. Nadviazala známosť s iným mužom, a z toho dôvodu otec maloletej sa jej vyhrážal, že ju zabije, ako aj seba a dcéra zostane bez rodičov. V tom čase mala uzavrieť s otcom maloletej pod tlakom „dohodu“, na základe ktorej mala podstúpiť umelé oplodnenie a následne on mal odísť z jej života a ona mala druhé dieťa vychovávať sama. Iného partnera jej nechcel dovoliť a rozchod s ním podmieňoval narodením dieťaťa, ktoré nebude biologicky ani jedného z nich. Uviedla tiež, že otec maloletej bol extrémne žiarlivý a vyhrážal sa jej zabitím. Jednotlivé cykly umelého oplodnenia absolvovala pod veľkým tlakom, s tým, že po úspešnom umelom oplodnení sa jej v roku 2022 narodila druhá dcéra. Otec maloletej sa domáhal určenia otcovstva vyhrážkami, s tým, že aj umelé oplodnenie podstúpila pod nátlakom a s prísľubom, že z jej života odíde ako partner. Avšak zároveň si dal dvojročné ultimátum, podľa ktorého po dobu 2 rokov mu mala „patriť“, teda vyžadoval, aby mu bola kedykoľvek k dispozícii v sexe, a zároveň nemohla nadviazať vzťah s iným mužom. Svoj sľub, že bude môcť od neho odísť nedodrжал a následne po narodení maloletej sa dožadoval určenia otcovstva pod vyhrážkou, že ju „zabije ako prašivého psa pištoľou“. V deň, keď mali ísť na matriku, ju fyzicky napadol na parkovisku a zároveň si mala premyslieť aké priezvisko dajú maloletej C.. Zo strachu z neho sa odsťahovala z domu na F. G. k rodičom do L., bála sa, že ublíži jej alebo, že jej unesie dieťa. Po týždni vyhrážok išla na matriku, kde súhlasným vyhlásením bol on zapísaný ako otec. Na preukázanie vyššie uvedených skutočností doložila sms a emailovú komunikáciu medzi nimi navzájom. Keďže otec maloletej sa jej opakovane vyhrážal formou sms správ resp. ju atakoval telefonátmi, rozvinulo sa u nej psychické ochorenie a bola jej diagnostikovaná zmiešaná úzkostná depresívna porucha. Dlhodobu sa jej nepodarilo vymaniť z tohto patologického vzťahu, s tým, že obmedzoval jej slobodu a nebyť zákazu priblíženia robil by to dodnes. Na otca maloletej podala trestné oznámenie vo veci týrania blízkej a zverenej osoby, ktoré však polícia považovala za priestupok. Poukázala tiež na súdne rozhodnutie formou neodkladného opatrenia vydané tunajším súdom a potvrdené Krajským súdom v Žiline, ohľadne zákazu priblíženia resp. zákazu kontaktovania zo strany otca maloletej voči jej osobe.

S poukazom na predložené dôkazy vyjadrila presvedčenie, že jej súhlasný prejav nebol slobodný, a teda súhlasné vyhlásenie je neplatný právny úkon od samotného počiatku, keďže k súhlasu bola donútená resp. bola v stave psychického nátlaku, ktorý vylučoval možnosť slobodne prejaviť vôľu. Zároveň sa konanie otca maloletej smerujúce k zápisu jeho otcovstva k maloletej C. preukázateľne priecilo dobrým mravom, a teda je neplatné. Celý proces umelého oplodnenia bol poznačený psychickým násilím, rovnako tak fyzickým, opakovanými vyhrážkami, ťažkým ublížením na zdraví a smrťou.

Na záver vyjadrila presvedčenie, že zapretie otcovstva k maloletej C. nie je ani v rozpore s jej najlepším záujmom, keďže otec maloletej má sklony k násilnému konaniu a predstavuje riziko pre jej zdravý psychický a fyzický vývin.

2. Dňa 13.10.2025 bolo na tunajší súd doručené formou elektronického podania vyjadrenie otca maloletej k návrhu matky na zapretie otcovstva, v ktorom okrem iného uviedol, že ho považuje za absolútne nedôvodný, keďže maloletá C. sa narodila na základe podstúpenej liečby v Centre asistovanej reprodukcie, v dôsledku umelého oplodnenia, pričom použitý biologický materiál pri zákroku pochádzal od darcov, t.j. nebol použitý biologický materiál ani od otca, ani od matky. Pre počatie dieťaťa prostredníctvom umelého oplodnenia sa vyžaduje súhlas muža – otca s podrobením sa liečebným procedúram tohto druhu a muž udelením tohto súhlasu sa následne po právnej i sociálnej stránke stáva otcom – rodičom dieťaťa počatého z umelého oplodnenia. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.01.2022 sp.zn.5Cdo/121/2021. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal, aby súd návrh zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný. Rovnako rozporoval tvrdenia navrhovateľky, že ju mal nútiť podstúpiť umelé oplodnenie, resp. že sa voči nej správal akokoľvek násilne alebo ju týral. V tejto súvislosti poukázal na trestné konanie vedené na OR PZ Zvolen pod ČVS: ORP-583/1-VYS-ZV-2023, ktoré bolo právoplatne ukončené, pričom v júni 2025 bolo konštatované, že sa nedopustil žiadneho týrania voči matke. Tiež poukázal na konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn.16C/42/2025, ktoré sa vedie o zrušenie predmetného neodkladného opatrenia vo vzťahu k zákazu priblíženia.

V čase podstúpenia umelého oplodnenia obaja rodičia túto procedúru chceli podstúpiť, obaja dieťa chceli, s tým, že budú jeho rodičia. Nie je pravdou, že by on matku akokoľvek nútil podstúpiť umelé oplodnenie. O dieťa sa touto formou pokúšali spolu 10 rokov, absolvovali 15 pokusov o umelé oplodnenie a až posledný pokus bol úspešný. Potvrdil síce, že počas procedúry umelého oplodnenia sa ich vzťah zhoršoval, avšak bola to práve navrhovateľka, ktorá ho ešte prosila, aby sa pokúsili o dieťa prostredníctvom umelého oplodnenia, keď poukázal na emailovú komunikáciu s ňou z 24.06.2019. On má záujem starať sa o dcérku, a preto inicioval konanie o určenie rodičovských práv a povinností k nej, ktoré sa v súčasnosti vedie na OS Zvolen pod sp.zn.9P/144/2024.

Otec maloletej zdôraznil rozporupnosť tvrdení navrhovateľky, ktorá sa na jednej strane domáha zapretia otcovstva, na druhej strane v konaní 9P/144/2024 podala návrh na neodkladné opatrenie vo veci určenia výživného na maloleté deti, resp. poukázal na konanie vedené na OR PZ Zvolen pod ČVS: ORP-448/2-VYS-ZV-2024, ktoré bolo začaté na základe ňou podaného trestného oznámenia pre neplatenie výživného.

Nakoľko podaný návrh je podľa neho zjavne nedôvodný, žiadal, aby súd matku zaviazal nahradiť mu trovy konania v zmysle § 53 C.m.p..

3. Dňa 17.10.2025 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie otca maloletej, v ktorom okrem iného uviedol, že vyjadrenia navrhovateľky pri jej výsluchu boli zmätočné, protichodné a klamlivé. Do rodného listu ho nezákonne a nemorálne nezapísala pri narodení ich dcéry, hoci nebolo pochyb, že je otec, s tým, že následne ho vydierala manželstvom, v tom zmysle, že keď si ju vezme, tak ho zapíše do rodného listu. Rodný list následne navrhovateľka zmenila dobrovoľne asi v marci 2023, konkrétne došlo k zmene mena z C. na C. B.. Bolo to v čase, keď bol u jej rodičov v L., kvôli úmrtiu jej starej mamy a kedy oslavoval svoje narodeniny u nej doma spolu s obidvoma deťmi. Následne v júni 2023 bol znovu rodný list zmenený po nátlaku navrhovateľky, aby podal návrh na súd ohľadom striedavej starostlivosti B.. V auguste 2023, keď oslavovali narodeniny maloletej B. sa mu mala navrhovateľka vyhrážať, že ak si ju nevezme, pripraví ho o deti a následne mali mať spolu pohlavný styk. Ku chronológii vzťahu s navrhovateľkou uviedol, že do roku 2000 boli len v mileneckom vzťahu, keďže on mal v tom čase snúbenicu. Po jej návrate zo Švajčiarska obnovili vzťah v roku 2003 a začali spolu bývať, a tiež sa rozhodli mať spolu dieťa. V októbri 2007 sa dopyčul, že mala iný vzťah vo Švajčiarsku, k čomu sa mu následne priznala, na základe čoho ju vyhodil z bytu. Asi po mesiaci sa mu ozvala, že je tehotná, on ju poslal na interrupciu, ale o ďalší mesiac mu napísala, že si dieťa necháva a chce, aby ho vychovávali spolu, čo on odmietol, ale nakoniec kvôli dcére súhlasil a po narodení K. v auguste 2008 sa k nemu opäť nasťahovala. Ich vzájomný vzťah bol odvtedy problematický. V roku 2011 ju znovu vyhodil zo svojho bytu, lebo už s ňou nedokázal žiť. Keď išla dcéra do školy, tak sa dal ňou nahovoriť, že aby jej kúpili byt v blízkosti toho, kde býva on, s tým, aby dcéra mohla chodiť hocikedy k nemu, pričom dcéru mali v striedavej osobnej starostlivosti, keď zároveň poprel, že by s tým mala dcéra problém. Rovnako poprel, že by mala z neho navrhovateľka strach, s tým, že až do augusta 2023 udržiavali spolu vzťah vrátane intímnych stykov. Taktiež poprel, že by ju niekedy fyzicky napadol. Potvrdil, že mali spolu konflikt v lete 2021, keď mu oznámila, že si našla iného chlapa, na základe toho ju on žiadal, aby s tým počkala kým pôjde dcéra na strednú školu mimo okres na internát, aby jej to neublížilo.

4. Súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 15.10.2025, na ktorom vec meritórne prejednal a odročil za účelom doplnenia dokazovania, s tým, že vytyčil nový termín pojednávania na deň 19.11.2025, na ktorom vec opätovne meritórne prejednal a odročil pojednávanie na nový termín 14.01.2026, za účelom doplnenia dokazovania. Na pojednávaní dňa 14.01.2026 vec tiež meritórne prejednal a vo veci aj rozhodol.

5. Súd na pojednávaniach vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré boli v priebehu konania doložené do súdneho spisu účastníkmi konania, resp. ktoré si vyžiadal súd z úradnej moci a to: rodné listy maloletých detí z č.l.7-9, správu z psychologického vyšetrenia z č.l.13, elektronickú komunikáciu účastníkov z č.l.14-18, elektronickú komunikáciu so Sanatoriom Helios z č.l.18-20, elektronickú komunikáciu účastníkov z č.l.21-32, elektronickú komunikáciu účastníkov vrátane elektronickej komunikácie so Sanatoriom Helios z č.l.97-99, fotodokumentáciu z č.l.115-116, elektronickú komunikáciu účastníkov z č.l.121-125, správu Mesta Banská Bystrica z č.l.132 vrátane zápisnice o určení otcovstva súhlasným vyhlásením z č.l.133, správu Okresného riaditeľstva PZ Zvolen, 1.oddelenie vyšetrovania z č.l.201, správu OO PZ Zvolen z č.l.202, správu Sanatoria Helios spol. s r.o. z č.l.207-220 vrátane pripojených príloh, emailovú komunikáciu účastníkov zo dňa 19.04.2021, zmluvnú dohodu účastníkov zo dňa 01.07.2014, návrh dohody účastníkov bez podpisov a dátumu doložené navrhovateľkou na poslednom pojednávaní, a tiež sa oboznámil s obsahom pripojených spisov Okresného súdu Zvolen sp.zn.9P/144/2024 vrátane pripojených spisov 9P/271/2024, 9Em/5/2024 a pripojených spisov 16C/42/2025 vrátane k tomu pripojených spisov a tiež pripojených vyšetrovacích spisov OO PZ Zvolen č. ORP-176/ZV-ZV-2025 a vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-583/1-VYS-ZV-2023, a tiež vykonal dokazovanie výsluchom oboch rodičov maloletého dieťaťa a oboznámil sa s prednesmi právnych zástupcov rodičov maloletého dieťaťa, ako i prednesom poverenej zamestnankyne kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa, ako aj zástupcu OP Zvolen, pričom zistil tento skutkový stav.

Z rodného listu zo dňa 26.08.2008 súd zistil, že v knihe narodení Matričného úradu Banská Bystrica, vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod por.č.XXX, je zapísané narodenie dieťaťa K. F., nar. XX.XX.XXXX a ako otec je zapísaný H. F., nar. XX.XX.XXXX a ako matka B. C., nar. XX.XX.XXXX.

Z rodných listov zo dňa 26.06.2023 a 22.08.2022 súd zistil, že v knihe narodení Matričného úradu Banská Bystrica, vo zväzku XXX, ročník XXXX, na strane XX, pod por.č.XXX, je zapísané narodenie dieťaťa C. B. C., dátum narodenia XX.XX.XXXX, s tým, že v rodnom liste zo dňa 22.08.2022 nie je otec uvedený a v rodnom liste zo dňa 26.06.2023 je ako otec uvedený H. F., nar. XX.XX.XXXX a v oboch rodných listoch je ako matka zapísaná A. B. C., nar. XX.XX.XXXX.

Zo správy z psychologického vyšetrenia zo dňa 15.02.2024 súd zistil, že ju mala vystaviť G. M., Psychovital, s.r.o., ambulancia klinickej psychológie, pričom sa má týkať navrhovateľky, ktorá mala byť v predmetnej psychologickej ambulancii vyšetrená dňa 29.05.2023 a ďalšie termíny mali byť 08.08., 05.09., 14.09., 18.10. a 23.11.2023, s tým, že bol navrhovateľkou riešený jej vzťah k otcovi maloletej. Vo vzťahu k nemu sú uvádzané pocity strachu, úzkostné prejavy, problémy so spánkom, strach o deti, strach, že ju zabije.

Z výsluchu navrhovateľky – matky maloletého dieťaťa na pojednávaniach súd zistil, že k veci nad rámec písomného návrhu okrem iného uviedla, že zákroky asistovanej reprodukcie podstupovala od svojich 39 rokov, pričom v tom čase už nežili v spoločnej domácnosti. Pre niekoho to môže byť nepochopiteľné, ale u nej bola na prvom mieste vízia dieťaťa, s tým, že si to nevedela zariadiť inak, ako mať dieťa, pretože jej bývalý partner už žil s inou ženou, ale jej to nechcel dovoliť, aby si našla iného partnera, s ktorým by mala dieťa. Zo strachu voči nemu sa od neho nedokázala odpútať, lebo jej hovoril, že to bude posledné, čo urobí, ak si niekoho nájde. Keď ale potom niekoho stretla, tak mu to chcela radšej povedať sama, ale on od nej chcel, aby mu dokázala, že sa s tým druhým mužom nevyspala, a tým dôkazom malo byť to, že absolvuje tento zákrok asistovanej reprodukcie, a zároveň, že mu bude 2 roky patriť a potom ju už mal nechať na pokoji. Keďže ona stále to dieťa chcela, tak s tým súhlasila, ale pod podmienkou, že dieťa bude vychovávať sama. To, že mu mala patriť, bol dôvod, že mali spolu intímny styk až do pôrodu dcéry. Tvrdil jej, že pôrodom sa to skončí, ona tomu verila, a preto ho ani nezapísala ako otca do rodného listu. Po pôrode ale sa jej zase začal vyhrážať, že to bude riešiť cez súd, ak ho nezapíše ako otca. Tiež na ňu poslal kolíznych opatrovníkov 01.06., aby jej dohovoreli, ona im vysvetlila, že sa dieťa narodilo z umelého oplodnenia, a preto ho nezapísala ako otca, ale že aby to neprezradili, lebo jej to zakázal hovoriť. Z obavy odišla k rodičom, ale napokon pod nátlakom po týždni ona s ním išla na matriku a zapísala ho do rodného listu. Najprv uvádzal, že chce len, aby bol zapísaný ako otec, následne hovoril, že sa s ním chce stretávať aspoň každý druhý víkend ako starí rodičia, ale postupne tie požiadavky rozširoval. Na základe toho sa rozhodla odísť definitívne k rodičom. Ohľadne zákroku asistovanej reprodukcie uviedla, že ho podstúpili v Sanatoriu Helios v Brne, bol pritom udelený súhlas aj otcom maloletej. Ten predmetný zákrok sa uskutočnil v novembri 2021 a jednalo sa o taký typ oplodnenia, že to bolo darované embryo, teda ani vajíčka, ani spermie neboli ich. Na otázku súdu uviedla, že určite došlo k oplodneniu týmto spôsobom, teda v dôsledku asistovanej reprodukcie. Tiež na otázku súdu uviedla, že v rozhodnom čase nemala pohlavný styk s iným mužom, len s H. F.. K určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov došlo v júni 2023, konkrétne 26.06.2023, po tých atakoch, ktoré boli voči nej zo strany pána F., keď sa jej vyhrážal, že ju zabije so zbraňou, ktorú mal doma ako prašivého psa. On chcel, aby sa volala malá C. B. C. F., ale pani na matrike povedala, že nemôže mať dva priezviská a keďže ona trvala na tom, že sa bude volať C., tak to tak aj zapísali do rodného listu. K chronológii vzťahu s otcom maloletej uviedla, že najprv boli v mileneckom vzťahu, on mal v tom čase inú partnerku. Asi po 2-3 rokoch sa snažila z toho vzťahu vymaniť, odišla do Švajčiarska, keď mala 26 rokov a na základe toho sa rozišli. Asi v roku 2005 vzťah obnovili a v roku 2006 sa vrátila na Slovensko, kde začali žiť v spoločnej domácnosti a začali sa snažiť aj o dieťa, čo trvalo asi 2 roky. Ešte pred pôrodom sa jej pýtal, či mala niekoho iného v tom Švajčiarsku, ona sa mu zo strachu priznala, na základe čoho ju on vyhodil z bytu. Po čase navrhol, aby s ním obnovila spolužitie, ale podmienkou na je návrat bolo, že jej vytlačil na zadok pečatným prsteňom iniciály RV. Po narodení maloletej K. žili asi 4 roky v spoločnej domácnosti, potom spolužitie ukončili, predtým ešte absolvovali spoločnú dovolenku v Austrálii, kde chcel malú zobrať sám, a preto radšej išla aj ona s nimi. Po návrate sa definitívne rozišli, s tým, že keď mala maloletá K. asi 6 rokov, dohodli sa na striedavej osobnej starostlivosti, aj keď s ňou nesúhlasila, ale zo strachu pred ním to akceptovala, hoci dcéra tam nechcela chodiť. Na otázku súdu uviedla, že nepodala návrh na súd na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, lebo sa ho bála. Nepodala na neho ani trestné oznámenie z toho istého dôvodu. Prvýkrát na neho podala trestné oznámenie až v októbri 2023, keď žila už v domácnosti rodičov. Podľa jej vedomostí mal on celý čas ako fungovali spolu aj iné vzťahy. Uviedla, že aj v čase, keď nežili v spoločnej domácnosti, stretávali sa intímne, ale z jej strany to nebolo dobrovoľné, lebo sa jej vyhrážal, že nemôže mať iného

partnera. O dieťa formou asistovanej reprodukcie sa snažili asi v rokoch 2016-2019, v tom čase to dieťa chcela, aj keď ho nechcela mať s ním, resp. ho s ním vychovávať, a potom ešte v rokoch 2020-2021 podstupovali ďalej tie zákroky asistovanej reprodukcie, konkrétne dvakrát v tom Centre Helios, ale toto už z jej strany nebolo dobrovoľné, ale pod nátlakom, keďže už vedela, že jeho priateľka je tiež tehotná formou asistovanej reprodukcie, a preto nechcela, aby bol on otec vôbec, ale nemala inú možnosť, takže to stále podstupovala s ním. Tá dohoda, že mu mala 2 roky patriť, malo byť v období od augusta 2021 do 01.06.2023, teda do jej narodenín. Ohľadne preukázania najlepšieho záujmu voči maloletej C. uviedla, že on nebol dobrý otec ani vo vzťahu k dcére K., podľa nej nemôže byť dobrý otec, ktorý berie dieťa násilu od matky, ktoré plače a ešte pred ňou hovoril, že je to kvôli nej, že s ním nechce byť. Na otázku právneho zástupcu uviedla, že aj dcéra K. bola svedkom toho, ako napríklad si musela pred ním kľaknúť na kolená a odprosiť ho kvôli niečomu. Tiež, keď mala dcéra asi 5-6 rokov, tak mu povedala, že dostala v robote od nejakého uja auto, na základe čoho on prišiel k nej domov, skopal ju, zbil, vytrhal jej vlasy a auto musela vrátiť. Na otázku súdu, či tento incident oznámila polícii, prípadne sa bola aspoň lekársky dať ošetriť, uviedla, že nie, lebo sa ho bála, ani o tom nikomu nehovorila. Na otázku súdu, ohľadne prehľadu jej zamestnaní uviedla, že je vyštudovaná učiteľka materskej školy, od roku 1995 sa aj zamestnala v Materskej škole v Banskej Bystrici, kde bola asi 8 rokov, potom odišla na 2 roky do Švajčiarska a v rokoch 2003-2005 pracovala tam, po návrate v roku 2005 sa opäť zamestnala ako učiteľka v materskej škole, kde bola 3 roky a po narodení dcéry K. nastúpila na materskú dovolenku na 3 roky, následne asi v roku 2011 sa zamestnala ako farmaceutický reprezentant vo farmaceutickej firme. Po návrate z dovolenky v Austrálii začala pracovať ako obchodný reprezentant vo firme Hyla a následne sa zamestnala vo firme MedPharma, kde pracuje doteraz a pôsobí ako farmaceutický reprezentant. Na ďalšie otázky súdu uviedla, že otec maloletej jej počas trvania vzťahu nijako finančne neprispieval, aj keď išli spolu na dovolenku rozratávali výdavky na polovicu. Formou výživného neprispieval ani na maloletú K., kým nebolo vydané súdne rozhodnutie. Na ďalšiu otázku súdu, aby ozrejmila aj v časových súvislostiach, ako mala zabezpečené bývanie, či vlastné bývanie alebo formou prenájmu, uviedla, že keď od otca maloletej odišla v roku 2012, mala vo Zvolene vlastný byt, ktorý si kúpila na hypotéku. Tam s dcérou žila asi do roku 2014, kedy ju pán F. nahovoril, aby kúpili spoločne byt pre dcéru, v ktorom aj s ňou bývala, s tým, že tam mala mať dcéra bližšie do školy a bolo to blízko jeho bytu, čo nerobilo dobrotu. Preto v roku 2017 vyplatila tú jeho časť a kúpila si iný byt v tom dome, keďže napríklad on trval na tom, že do toho spoločného bytu ona nemohla vstúpiť s iným mužom. V roku 2020 potom kúpila dom na F. G., na čo si zobrala ďalšiu hypotéku, kde sa aj s dcérou presťahovali. Na ďalšiu otázku súdu uviedla, že má rodičov, s ktorými vychádza dobre a sú jej veľkou oporou, rovnako má dve sestry, ktoré majú svoje rodiny a tiež má s nimi dobrý vzťah a sú v pravidelnom kontakte. Udržiava aj priateľské vzťahy s kolegyňami z práce, s kamarátkou z detstva, resp. susedami. Na otázku právneho zástupcu otca maloletej upresnila, že letenku do Austrálie jej platil pán F., aj oslavu, keď ukončila bakalárske štúdium. Ohľadne starostlivosti o staršiu dcéru uviedla, že napokon súhlasila so striedavou starostlivosťou, lebo si myslela, že sa to zlepší, keď bude mať pravidelný režim, lebo kým bývala u nej, on jej hocikedy zavolať, že do hodiny príde po malú a musela byť k dispozícii, ale ani potom nebol kľud, lebo keď bola s ňou týždeň, bolo to v poriadku, keď bola s ním týždeň, tak jej stále posielal nejaké sms-ky, kde jej vyčítal, ako malá vyzerá, čo má oblečené, prípadne ju manipuloval tým, že jej dal dcéru k telefónu a ona sa jej pýtala, či jej donesie palacinky a pod.. Na otázku právneho zástupcu otca, či jej pán F. bránil, keď sa sťahovala do iného bytu resp. domu, uviedla, že ona sa ho v podstate nepýtala, takže jej vyslovene nebránil, ale vždy sa vyjadrovala k tomu, ako zle kúpila ten byt alebo ten dom na F. G. nazýval budú, kde by nikto nechcel žiť. Na ďalšiu otázku uviedla, že tie zákroky asistovanej reprodukcie boli vo vzťahu k nej vynucované od toho roku 2020, keď mu oznámila, že spoznala iného muža a keď mu teda mala týmto spôsobom dokázať, že s ním nemala intímny styk. Od toho času podstúpili 2 pokusy v roku 2021, jeden asi v júli a druhý v novembri. K tvrdeniam otca maloletej uviedla, že tá zmena mena nebola dobrovoľná, on trval na tom, že sa malá nemá volať ako mačka a dal jej na výber z nejakých ďalších mien. Pokiaľ tvrdil, že ona na neho stále tlačila ohľadne svadby, pravda je taká, že si ho chcela zobrať len kým o neho chcela bojovať, ale nie už po tom roku 2019, keď sa mu narodilo s druhou ženou iné dieťa. Pokiaľ ide o jej aktuálne finančné a majetkové pomery, uviedla, že funguje ako SZČO pre farmaceutickú firmu a po odpočítaní daňových a odvodových povinností jej príjem v čistom je do 2.000,- EUR, z čoho platí ešte hypotéku. Tiež uviedla, že rodinný dom na F. G. predala, aj byt vo Zvolene a kúpila si dom v Banskej Bystrici, čo je jediná nehnuteľnosť, ktorú vlastní, s tým, že aj po finančnej stránke je starostlivosť o obdivy detí v zásade na nej, keďže otec prispieva na ne sumou len po 50,- EUR mesačne na každé dieťa zvlášť, hoci má súdom určené výživné vo výške 240,- EUR na staršiu a 180,- EUR na mladšiu dcéru. Z výsluchu otca maloletej na pojednávaní súd okrem iného zistil, že nad rámec písomných vyjadrení k veci, na otázku súdu, aby opísal chronológiu jeho vzťahu s navrhovateľkou aj v časových súvislostiach,

uviedol, že mu asi 7 rokov robila milenkú, bolo to pred rokom 2000, v tom čase mal snúbenku, ktorá ho potom opustila. Následne asi po 2 rokoch začali spolu bývať, medzitým bola ona v zahraničí. Následne sa rozhodli mať spolu dieťa. Keď otehotnela, tak zistil, že ho podviedla v zahraničí, na základe čoho ju vyhodil z bytu, a keď bola asi v 9 mesiaci tehotenstva, tak ho prišla poprosiť, aby začali spolu znovu bývať, a na základe čoho on navela súhlasil. Vzťah bol teda problematický od počiatku, keďže toto nevedel odpustiť, ale kvôli dcére sa dali dokopy. Asi po 3-4 rokoch sa začali pokúšať o ďalšie dieťa, ale nedarilo sa, takže keď mala dcéra 7 rokov začali navštevovať kliniky asistovanej reprodukcie, čo trvalo asi 10 rokov, stálo to veľa peňazí aj námahy. Až posledný pokus bol úspešný. V tom čase fungovali spoločne, chodili po výletoch, tie Vianoce trávili spolu ako rodina a v januári 2022 boli spolu v Tatrách na dovolenke. Celý čas ho vlastne vydierala svadbou, a preto ho ani nezapísala do rodného listu po narodení dcéry. Aj ten sa menil viackrát, lebo najprv jej dala meno ako chcela ona, potom sa dohodli na mene C. B. a následne v júni 2023 sa zase menil kvôli tomu, že bol zapísaný tam ako otec. Aj po narodení dcéry za ňou chodieval, ale v auguste 2023, keď oslavovali jej prvé narodeniny, tak mu doslovne navrhovateľka povedala, že pokiaľ si ju nevezme, tak ho pripraví o deti, čo sa v podstate aj stalo. Na otázku, aby presnejšie špecifikoval, kedy podstupovali tie zákroky asistovanej reprodukcie, uviedol, že asi niekedy od roku 2013, až kým sa im nenarodila druhá dcéra. Chodili do Košíc, Martina, Brna. Na doplňujúcu otázku súdu uviedol, že aj on mal záujem podstupovať tieto zákroky, pretože mal prioritu mať rodinu, len sa nechcel ženiť. Na otázky súdu upresnil, že po rozchode so snúbenkou v roku 2000 mal aj iné vzťahy s inými ženami, ale keď začali žiť s navrhovateľkou v spoločnej domácnosti, tak už nie, ale potom, keď sa dozvedel, čo ona robila v zahraničí a keď sa k nemu aj vrátila, tak síce žili v spoločnej domácnosti, ale udržiaval okrem intímneho pomeru s navrhovateľkou aj intímne vzťahy s inými ženami, o čom aj ona vedela a nemala s tým problém. V roku 2019 sa mu narodilo ďalšie dieťa s inou ženou. Na doplňujúcu otázku súdu uviedol, že aj potom mal záujem mať s ňou dieťa a rodinu, bola to pre neho priorita mať s ňou rodinu, len sa nechcel ženiť. Na otázku súdu, aby sa vyjadril, akým spôsobom sa snažil, aby bol zapísaný ako otec v rodnom liste, uviedol, že jemu nevadilo, že nie je zapísaný ako otec, ani syna nemá zapísaného na seba a je s ním o 90 % času viac ako s dcérou. Jemu by stačilo, aby sa dohodli na tom u notára, ako ohľadne staršej dcéry, ale navrhovateľka trvala na tom, aby to bolo potvrdené súdom a v tej súvislosti on teda trval na tom, aby bol zapísaný ako otec v rodnom liste, lebo by inak bez toho nemohol rozhodovať súd. Na otázku súdu, aby sa vyjadril k tvrdeniam navrhovateľky, že v rámci ich spolužitia bolo z jeho strany tam psychické resp. aj fyzické násilie voči navrhovateľke, uviedol, že je pravda, že sa hádali, ona na neho trikrát vytiahla nôž, keď mávala hysterické záchvaty, preto aj nebývali spolu, ale potom sa zase uzmiarili a normálne fungovali. On tú rodinu chcel udržať. Keď ho ona napríklad v záchvate škrabala, tak sa nejakým spôsobom bránil, resp. bolo tam aj sexuálne násilie. Ohľadne aktuálnych príjmových a majetkových pomerov uviedol, že vlastní 4 byty, z toho 3 vo Zvolene, 1 v Banskej Bystrici, pričom 1 ďalší byt v Banskej Bystrici bol minulý rok nútený predať kvôli tomu, aby mal z čoho žiť, nakoľko je stále nezamestnaný, živnosť má zrušenú a v súčasnosti stále nie je na PN. Vyživovaciu povinnosť na obidve deti si plní vo výške 50,- EUR mesačne na každé dieťa zvlášť, odkedy mu to nariadil súd, je to z toho dôvodu, že to zodpovedá jeho aktuálnym možnostiam. Na otázku právneho zástupcu navrhovateľky, či existovala medzi nimi dohoda, v tom zmysle, že po umelom oplodnení on nebude figurovať právne ako otec dieťaťa, uviedol, že dohody sú to, čo sa podpíše dvomi stranami a overí u notára, oni mali podpísanú dohodu len ohľadne striedavej osobnej starostlivosti vo vzťahu k staršej dcére a ohľadne bytu. Na otázku súdu, aby ozrejmil, čo myslel vyjadreniami uvedenými v sms správe v spise na č.l.15, uviedol, že pre neho bola vždy priorita rodina a on len chcel, aby neopustila deti a nevydierala ho svadbou. Ona sa mu tiež v sms-kách vyhrážala, že keď si ju nevezme, tak ho zabije. Toto čo napísal predsa nikto nemôže myslieť vážne. Na otázku súdu, aby sa vyjadril, čo myslel tým, čo je uvedené v emailovej komunikácii v spise na č.l.16 v časti ps2, uviedol, že to je vytrhnuté z kontextu, oni sa od nejakého júna do septembra toho roku 2021 vkuse hádali, lebo vtedy staršej dcére diagnostikovali anorexiu, jej musel veci vysvetľovať ako 6-ročnému dieťaťu, snažil sa, aby si tie veci spríjemnil pri tých krokoch asistovanej reprodukcie, preto robili nejaké výlety a chcel, aby to navrhovateľka vydržala, kým pôjde staršia dcéra na internát, s tým, že potom si môže robiť čo chce. Na otázku súdu, aby ozrejmil, čo myslel tými vyjadreniami uvádzanými v sms správe v spise na č.l.122, uviedol, že on sa chcel vyhnúť tomu, aby musel ísť na súd, tak ako tu teraz musia prepierať špinavé prádlo. Na otázku právneho zástupcu navrhovateľky, aby sa vyjadril k tomu, čo je uvádzané v emailovej komunikácii v spise na č.l.14, uviedol, že to je tzv. reverzná psychológia, je jasné, že keď sa 10 rokov snažili spolu o dieťa, zaplatil tisíce za to, tak jej nemienil to dieťa darovať. Z prednesov právneho zástupcu navrhovateľky na pojednávaniach súd zistil, že k veci okrem iného uviedli, že návrh považujú za legitímny, keďže na strane matky existoval nedostatok slobodnej vôle s posledne vykonaným zákrokom asistovanej reprodukcie, s odkazom na predloženú elektronickú

komunikáciu účastníkov, z ktorej vyplývajú vyhrážky otca maloletej voči navrhovateľke a možno z toho vyvodíť teda nedobrovoľné podstúpenie tohto zákroku na strane navrhovateľky, s tým, že podstúpenie tohto zákroku malo byť podmienkou na vyviazanie sa navrhovateľky zo vzťahu s otcom maloletej, a zároveň tým mala vyvrátiť vzťah s iným mužom. Nakoľko tam bolo prítomné niekoľkoročné psychické násilie, ktoré v niektorých prípadoch prerástlo až do násilia fyzického, navrhovateľka žila v obave a strachu, čo jej môže urobiť, s tým, že zároveň bola prítomná manipulácia. Zárok asistovanej reprodukcie, ktorý podstúpila navrhovateľka koncom roka 2021, a z ktorého sa následne narodila maloletá C., bol podstúpený z jej strany pod nátlakom. Poukázal na skutočnosti vyplývajúce celkovo z predloženej elektronickej komunikácie účastníkov, ktorá potvrdzuje, že vzťah medzi nimi bol toxický pre navrhovateľku, s tým, že žiadali pripojiť aj trestné spisy vedené na OR PZ Zvolen pod č. ORP-583/1-VYS-ZV-2023 a č. ORP-176/ZV-ZV-2025. Taktiež žiadal, aby súd prihliadal na najlepší záujem maloletej, ktorý je súd povinný vyhodnotiť v kontexte konkrétnych skutkových okolností, keď žiadal prihliadnúť k tomu, akým spôsobom sa správal otec k staršej dcére, a teda je predpoklad, že by sa tak mohol správať aj k maloletej C.. V tejto súvislosti odkázali na konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn.9P/144/2024. Zároveň zotrval na tvrdení, že vo vzťahu k navrhovateľke absentovala slobodná vôľa aj k samotnému hmotnoprávnemu úkonu – súhlasnému vyhláseniu určenia rodičovstva, a to konkrétne vo vzťahu k matke, keď navrhovateľka konala pod tlakom a zo strachu. Vyjadrenie otca zo dňa 17.10.2025 označil ako útok na osobnú integritu matky, s tým, že obsahuje navyše nepravdivé tvrdenia, pričom práve takéto podania viedli k súdnemu zákazu kontaktovať matku, keďže obsahuje popisovanie vzájomných sexuálnych praktík a fotky s nevhodným obsahom vo vzťahu k matke maloletého dieťaťa. Aj znalec Mgr. Moravčík v znaleckom posudku č.30/2025 v konaní 9P/144/2024 konštatoval, že takýto spôsob komunikácie otca voči matke má za cieľ túto degradovať. Zároveň zotrval na tom, že zárok asistovanej reprodukcie matka podstúpila pod obrovským emočným tlakom a v dôsledku manipulatívneho správania otca, a rovnako tak predmetné súhlasné vyhlásenie rodičov bolo uskutočnené za takýchto okolností. S odkazom na trestné konania, na ktoré už poukazovali, uviedol, že pokiaľ ide o konanie pod č. ORP-176/ZV-ZV-2025, spis bol vrátený na OO PZ Zvolen po podanom podnete na krajskú prokuratúru na preskúmanie postupu prokurátora a ten istý postup zvolili aj v konaní vedenom pod č. ORP-583/1-VYS-ZV-2023, s tým, že podľa ich informácií je toto v štádiu preverovania KP. Na záver uviedol, že aj výsluchom otca na pojednávaní bolo potvrdené resp. tento nevyvrátil, že z jeho strany bol voči navrhovateľke dlhodobo niekoľko rokov vyvíjaný systematický nátlak a tieto skutočnosti boli preukázané aj predloženou elektronickej komunikáciou účastníkov konania. Rovnako sa otec maloletého dieťaťa nevysporiadal s vyhrážkami, ktoré boli preukázané vo vzťahu k vyvíjanému nátlaku na súhlasné vyhlásenie rodičovstva. S poukazom na tieto skutočnosti žiadal, aby súd rozhodol v zmysle nimi podaného návrhu a súhlasné vyhlásenie rodičov určil za neplatné, z dôvodu nedostatku vôle. Zároveň navrhol doplniť dokazovanie formou predloženia emailovej komunikácie účastníkov konania, ktorú mu zaslala navrhovateľka len deň pred posledným pojednávaním, a preto túto nebol schopný predložiť súdu v listinnej forme.

Z prednesu právneho zástupcu otca maloletého dieťaťa na pojednávaní súd okrem iného zistil, že nad rámec písomných vyjadrení okrem iného k veci uviedol, že pokiaľ ide o zákroky asistovanej reprodukcie, na týchto sa aj finančne podieľali obaja rodičia, s tým, že bez súhlasu oboch rodičov by takýto zárok ani nebol možný. Zotrval na názore, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby malo oboch rodičov. Poukázal tiež na to, že matka bývala vo vlastnom rodinnom dome, a teda za sporné označil tvrdenie, že ju klient mal nútiť k predmetnému zákroku. Vo vzťahu k trestnému oznámeniu podaného matku, poukázal na princíp prezumpcie nevinu, a tiež odkázal na znalecké posudky, ktoré boli v týchto trestných konaniach vypracované, s tým, že predmetné trestné spisy žiadal pripojiť do tohto konania. Konkrétne odkázal na znalecký posudok PhDr. Marty Halašovej, psychologičky, č.89/2023 a znalecký posudok klinickej psychiatričky MUDr. Bahledovej č.17/2024, z ktorých vyplynulo, že navrhovateľka netrpela nikdy syndrómom týranej ženy, resp. pokiaľ mala aj nejaké psychické problémy, tieto sa týkali toho, že žila dlhodobo vo vzťahu, ktorý nepovažovala za uspokojivý. Ohľadne súhlasného vyhlásenia rodičov uviedol, že matka toto mala urobiť už pri narodení maloletej, a pokiaľ tak neurobila, je pravdou, že otec možno reagoval neadekvátne, ale chcel byť zapísaný ako otec. Vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľky, že zákroky asistovanej reprodukcie podstúpila pod nátlakom zo strany otca, uviedol, že pokiaľ na druhej strane tvrdení, že medzi nimi existovala nejaká dohoda, ohľadne toho, že dieťa bude len jej, tak vyjadril názor, že tieto dve tvrdenia sa vylučujú, v tom zmysle, že ak bola schopná klásť si nejaké podmienky, nemožno hovoriť o donútení. Taktiež poukázal na fakt, že matka maloletej sa domáhala určenia rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletej C., v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn.8P/217/2023 resp. určenia výživného na maloletú a tiež podala trestné oznámenie na otca za neplnenie vyživovacej povinnosti.

Z prednesu poverenej zamestnankyne kolízneho opatrovníka na pojednávaniach súd zistil, že zastávajú názor, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby dieťa malo oboch rodičov, avšak nakoľko v súdnej veci sa jedná o špecifickú situáciu, ponechali rozhodnutie na zvážení súdu.

Z prednesu zástupcu OP Zvolen na pojednávaniach súd zistil, že k veci uviedol, že pokiaľ ide o počatie dieťaťa a tehotenstvo, ktoré vzišlo zo zákroku asistovanej reprodukcie manželov sa má analogicky postupovať aj v prípade zapretia otcovstva, a teda s odkazom na ustanovenie § 87 ods. 2 Zákona o rodine je v podstate vylúčené zapretie otcovstva v takomto prípade aj v súdnej veci, a to s poukazom na to, že správou z Kliniky Helios Brno bolo potvrdené, že tehotenstvo bolo dosiahnuté týmto spôsobom. Vzhľadom na tieto skutočnosti označil návrh na zapretie otcovstva za nedôvodný, a okrem už citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn.24CoP/151/2020.

Z predloženej elektronickej – emailovej a sms-kovej komunikácie rodičov maloletého dieťaťa z rokov 2020-2023 súd okrem iného zistil, že vo februári 2020 v emaili otec maloletej uvádza: „A preto som ti povedal, že ak to dieťa naozaj chceš, tak ti to podpíšem, ale nebudem mať nič s ním spoločné.“. V sms správe z 28.06.2021 otec maloletej uvádza: „B. ja keď zbadám hocikde s chlapom, ublížiť veľmi, ublížim, aj keď pôjdem do basy a ty na mare, neovládneš sa a malá nebude mať nikoho. To stane ľveta to viem.“. V emailovej správe z 23.08.2021 otec maloletej uvádza: „Chcem ti ešte povedať, že ti ďakujem, že si nakoniec bola v tom Brne, aj keď pod nátlakom a nasilu a zjavne aj s odporom a asi len zo strachu predo mnou a z povinnosti dodržať dohodu.“. V emailovej komunikácii zo dňa 16.09.2021 otec maloletej okrem iného uvádza: „Veď presne ty krava presne! Ale to musíš sebe písať a nie mne ty krava! Lebo ja som si tam išiel preto že som chcel a ty si tam išla len z donútenia a len preto, aby si odstránila prekážku a splnila si dohodu, aby si sa mohla akože vydávať (no v podstate to je kurviť sa stále s dakým iným, ktorý bude s tebou sa flákať a iba si užívať, a teda ti nenadávať za to aká si hlúpa)“. Taktiež v emailovej správe v tej istý deň otec maloletej v reakcii na informácie o darcoch, ktorí boli použít pri vytvorení embrya pre umelé oplodnenie uvádza: „Akože už vytvorili.“ A prečo je ona len stredoškôlka a on má 184 len 68 kg, to je dáko málo a ešte informatik, to nebude žiadny športovec nie?! Do riti čo ty na to hovoriš?! Hlavne o teba sa jedná. Ani bu nenapíšeš a nepovieš!“. V emailovej správe z 11.11.2021 otec maloletej uvádza: „Za druhé neodpovedáš mi na otázky tak buď mi nepíš alebo komunikuj kurva so mnou jasne a hlavne okamžite! A za tretie som ti jasne napísal prečo máš ísť do Heliosu!!! Do piče!! Tak ak s tým nemáš problém a nič nezatajuješ, tak tam choď!!! OK?!! Môžeš to bez zbytočných kecov tak urobiť?!!“ V reakcii na to navrhovateľka v emaili z 11.11.2021 uvádza: „Pôjdem tam aj keď nechcem.“ Zároveň v ten istý deň otec maloletej opakovane reaguje na komunikáciu s navrhovateľkou: „Keď kurva s dakým komunikuješ môže robiť iba to??“ Môžeš?? Zvládneš to alebo si debil???. Odpoveď je jasná?? V reakcii na to navrhovateľka uvádza: „Budem sa snažiť nerobiť to.“ V reakcii na to otec maloletej uvádza: „Nie snažiť sa ty krava, nie snažiť!! Proste to nerob!! Si retardovaná???. Že sa musíš snažiť???“ V reakcii na to navrhovateľka uvádza v správe: „Zvládneš!!!!“ V reakcii na to otec maloletej uvádza: „Čo zvládneš zas kurva čo??! Môžeš písať! Ja napíšem päť emailov a ty jedno slovo, si fakt jebnutá alebo len drzá?!“ V reakcii na to navrhovateľka reaguje: „Sedím pri mobile a odpisujem ti na všetko čo píšeš, neviem rýchlejšie písať.“ V reakcii na to otec maloletej reaguje: „A bože prečo píše na mobile???. Bože môj! Ty si fakt piča ľveta, fakt si zaostalá mentálne fakt!!! Ja na to zabúdam!“ V sms správe zo dňa 27.04.2022 otec maloletej okrem iného uvádza: „Takže dieťa si kupuješ odo mňa a bude len tvoje?! Tak si mi to dnes povedala a potvrdzuješ to tým, že za dieťa mi pošleš 2.000,- EUR na môj účet do Fio banky a tým to bude potvrdené! A už sa o tom nebudeme bávať a ja sa už nijako nebudem o dievčatko starať a ani si naň nárokovať ako otec! Tak to chápem a tak ti aj vyhovujem tvojmu prianiu a peniaze na mojom účte to potvrdia! A potom už je len tvoje...“ V ďalšej sms správe z toho istého dňa uvádza otec maloletej: „Tak pošli ty piča hlúpa!“. V sms správe zo dňa 20.06.2023 navrhovateľka uvádza: „Ja nepôjdem na úrad!!!!“ V reakcii na to otec maloletej v ten istý deň uvádza: „Ľveta poješ na úrad, lebo ja sa o otcovstvo súdiť nebudem! Neublížim tej malej! A ak nepôjdeme na úrad, tak nebudú rodičia žiadny“ A vybavím to dnes všetko! Buď tak alebo tak! Ja už to tu nebudem znášať, radšej budem v base sedieť nech mám pokoj!“. V sms správe zo dňa 21.06. navrhovateľka okrem iného uvádza: „Ale včera pred tým terminálom, keď si mi zopakoval to, že ma zabiješ ako prašivého psa a potom ako si ma kopol do zápästia, že som nemohla chytiť malú na ruky ani dnes ráno ...“ Z sms správy zo dňa 17.07.2023 navrhovateľka uvádza: „Povedz mi H., povedz mi naozaj úprimne, či sa tebe dá veriť???. Keď si ma pod hrozbou, že ma zabiješ ako psa prinútil ísť na matriku a zapísať sa ako otec malinkej, ešte vtedy si sľuboval, že nechceš NIČ, iba chceš, aby mala malinká otca!!!! A následne, že sa dohodneme!!! Kde je tá dohoda, kde je to, že si len chcel iba byť zapísaný ako otec???“.

Zo zmluvnej dohody uzavretej dňa 01.07.2014 medzi rodičmi maloletej súd okrem iného zistil, že sa týkala striedavej osobnej starostlivosti o dcéru K. F., nar. XX.XX.XXXX, a tiež predmetom dohody bolo

dojednanie o spoločnom zakúpení bytu vo Zvolene, spôsobe jeho financovania aj v prípade následného odpredaja a súčasťou tejto dohody je aj to, že sa B. C. zaviazala byť užívateľ iba s dcérou, s tým, že do bytu nepustí svojho budúceho partnera, ani manžela, ani inú nevhodnú pánsku návštevu, s ohľadom na citovú stránku dcéry. V dohode je uvedené, že mala byť uzavretá na podnet B. C., ktorá vyjadrila vôľu po novom partnerovi a následnom možnom vydaji, tak ako aj vôľu definitívneho ukončenia akýchkoľvek budúcich vzťahov s H. F., s tým, že od 01.06.2014 bude každý z nich samostatne žiť, nebude jeden druhého obmedzovať v živote, ako i v hľadaní si budúceho partnera.

Z fotodokumentácie predloženej otcom maloletej súd zistil, že nimi otec maloletej preukazoval, že ešte v roku 2021 a 2022 trávili spolu s navrhovateľkou voľný čas.

Z emailovej správy adresovanej otcovi maloletej navrhovateľka dňa 24.06.2019 v reakcii na emailovú správu zo Sanatoria Helios ohľadne aktuálnej možnosti realizácie umelého oplodnenia uviedla okrem iného: „Viem, že medzi nami je to už asi úplne zle, ale z mojej strany aspoň toto stále platí. Do konca života by som si vyčítala, keby som ešte nevyužila túto šancu, a preto navrhujem, aby sme bez ohľadu na všetko poslednýkrát do toho išli, mne tie peniaze nestoja za to, neviem čo s nami život zamýšľa, ale ak sa môžem rozhodnúť, túto šancu nechcem nechať prepadnúť. Teba by som chcela poprosiť, aby si mi dal vedieť, či máš na to taký istý názor Ide v podstate o tvoje dieťa, preto ťa prosím, aby si sa vyjadril, či so mnou súhlasíš prosím ???“

Z emailovej komunikácie medzi navrhovateľkou a Sanatoriom Helios zo dňa 21.05.2019 súd zistil, že okrem iného ich žiadala o možnosť urýchliť proces s darkyňou, vzhľadom na jej vek a niekoľkonásobnú neúspešnosť umelého oplodnenia. Následne v emaili zo dňa 17.06.2019 navrhovateľka zisťovala u nich možnosť, keby chceli odstúpiť od zmluvy, či im bude vrátená plná suma, ktorú doposiaľ uhradili. Tiež z emailovej komunikácie medzi navrhovateľkou a Sanatoriom Helios súd okrem iného zistil, že dňa 14.09.2021 C. J. H. zo Sanatoria Helios zaslala email s oslovením: „Dobrý deň pani C., pán F., na základe Vašej žiadosti sme Vám vytvorili embryo, darkyňa A+, modré oči, svetlohnedé rovné vlasy, 165 cm, 60 kg s SŠ, 27 rokov, úspešne darovala, darca A-, modré oči, mierne vlnité hnedé vlasy, 184 cm, 68 kg, VŠ, informatika, 26 rokov. Pokiaľ s embryom súhlasíte prosíme o skorú úhradu 1.700,- EUR.“ Dňa 25.10.2021 v emailovej správe navrhovateľka uvádza: „Dobrý deň pani H., absolvovala som kontrolu a lekár mi odporučil, aby som až v ďalšom cykle absolvovala vklad embrya. Taktiež s partnerom sme sa dohodli, že môžete embryo, ktoré ste nám ponúkli, ponúknuť niekomu inému a nám vytvoriť embryo, ktoré bude viac spĺňať naše požiadavky. Ďakujeme pekne. S pozdravom C.“ V reakcii na to bola dopytovaná zo Sanatoria Helios, aby vysvetlila, čo im na danom embryu nevyhovuje. V reakcii na to navrhovateľka uviedla: „Nechceme povedať, že nám dáko špeciálne nevyhovuje ... , len partner má obavu, či ten darca nie je (podľa toho, že je vysoký a chudý) dáky IT-čkár, teda, že to nie je žiaden športovo založený človek, nakoľko partner je aktívny športovec, záleží mu na tom, aby bol darca športovo založený.“

Zo správy Okresného riaditeľstva PZ Zvolen, odbor kriminálnej polície, 1.oddelenie vyšetrovania, zo dňa 27.11.2025, súd okrem iného zistil, že na základe žiadosti súdu uviedli, že trestné konanie vedené na OKP OR PZ Zvolen pod ČVS: ORP-583/1-VYS-ZV-2023 bolo ukončené dňa 28.04.2025 postupom podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku a vec bola postúpená Okresnému úradu Zvolen, odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku. O spomínanom podnete na Krajskú prokuratúru na preskúmanie postupu prokurátora nemajú vedomosť, ani teda o jeho rozhodnutí.

Zo správy Ministerstva vnútra SR, Okresné riaditeľstvo PZ Zvolen, odbor poriadkovej polície, OO PZ Zvolen, zo dňa 29.11.2025, súd okrem iného zistil, že na základe žiadosti súdu oznámili, že rovnopis vyšetrovacieho spisu ORP-176/ZV-ZV-2025 sa na ich oddelenie doposiaľ z Okresného súdu Zvolen nevrátil. Originál predmetného vyšetrovacieho spisu neobsahuje rozhodnutie prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, ani neobsahuje uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen, ohľadom podnetu na preskúmanie postupu prokurátora podaného oznamovateľkou A. B. C.. Na tamajší útvar bol ale dňa 14.10.2025 doručený pokyn prokurátorky OP Zvolen, na základe ktorého dňa 19.11.2025 poverený policajt postupom podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona a prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a na ustanovenie § 127 ods. 5 Trestného zákona.

Zo správy Mesta Banská Bystrica, matričný úrad a ohlasovňa pobytu, zo dňa 20.10.2025 súd okrem iného zistil, že na základe žiadosti súdu oznámili, že otcovstvo k maloletej C. B. C. bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov na tamajšom matričnom úrade dňa 26.06.2023. K súhlasnému vyhláseniu rodičov došlo naraz za prítomnosti oboch rodičov v tom istom čase. Matričný úrad nezaznamenal neštandardné správanie rodičov pri určení otcovstva. Zároveň zaslali súdu osvedčenú

fotokópiu zápisnice o určení otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov H. F. a B. C., z ktorej vyplýva, že obaja rodičia súhlasne vyhlásili, že otcom dieťaťa C. B. C., nar. XX.XX.XXXX je uvedený otec H. F., nar. XX.XX.XXXX, s tým, že dohoda rodičov o priezvisku dieťaťa je C.. Zápisnica obsahuje úradne overené podpisy oboch rodičov.

Zo správy Sanatorium Helios spol. s r.o. zo dňa 19.12.2025 súd okrem iného zistil, že na žiadosť súdu zaslali odpovede na otázky súdu a zároveň v prílohe zaslali dokumenty, a to konkrétne výpis zo zdravotnej dokumentácie, scany dokumentácie k transferu, z ktorého vzniklo tehotenstvo, žiadosť o použitie darovaných embryí pri liečbe neplodnosti a informovaný súhlas s plánovanými výkonmi, informovaný súhlas s kryoembryotransferom a výpis platieb za posledné 2 kryoembryotransfery týkajúce sa poskytnutej zdravotnej starostlivosti navrhovateľky a jej partnera H. F., pričom konkrétne na otázky súdu uviedli, že navrhovateľka spolu s partnerom H. F. podstupovali v Sanatoriu Helios v Brne liečbu neplodnosti v rokoch 2018-2021, v roku 2021 bol u pacientky vykonaný dvakrát kryoembryotransfer (prenos rozmrazeného embrya do maternice) – 09.08.2021 a 19.11.2021. Prvý prenos bol negatívny, po druhom prenose ohlásila pacientka 03.12.2021 pozitívny výsledok hCG (tehotenský hormón v krvi), s tým, že v kontrolách bude pokračovať u svojho lekára. Na neskorší dotaz o výsledku tehotenstva ohlásila pacientka, že 02.08.2022 prebehol pôrod. Na ďalšiu otázku súdu uviedli, že v ČR je podľa legislatívy ku každému úkonu asistovanej reprodukcie nutný súhlas obidvoch partnerov, ku každému jednotlivému úkonu sú v SH podpísané dva dokumenty, u dotýčajúcich to bolo konkrétne Žiadosť o použitie darovaných embryí pri liečbe neplodnosti a informovaný súhlas s plánovanými výkonmi podpísaný 27.08.2021 pri zaradení partnerov do darcovského programu a Informovaný súhlas s kryoembryotransferom podpísaný v deň transferu 19.11.2021. Na ďalšiu otázku súdu uviedli, že embryo, z ktorého vzniklo u pani C. tehotenstvo, bolo vytvorené ako celé darcovské, to znamená vytvorené z darovaného vajíčka i spermie. Biologicky teda nebolo potomkom ani pani C., ani pána F.. V oboch dokumentoch vyššie uvedených je poučenie partnerov, že bez ohľadu na biologický pôvod buniek budú podľa právneho rámca ČR považovaní za matku a otca takto vzniknutého dieťaťa. Na ďalšiu otázku uviedli, že podľa informácií im dodaných došlo k tehotenstvu a pôrodu dieťaťa v dôsledku prenosu darovaného embrya vykonaného 19.11.2021. Na ďalšiu otázku súdu k histórii liečby páru C. uviedli, že táto bola zahájená v SH Brno 07.03.2018, kedy sa postupne previedlo (okrem ďalších vyšetrení a nadväzujúcich výkonov) a) stimulácia a odber vajíčok pani C., oplodnené spermiami pána F., bez úspechu, b) oplodnenie vajíčok darkyne spermiami pána F., bez úspechu, c) prenos darovaného embrya, druhý pokus bol úspešný. A na poslednú otázku súdu uviedli, že značná časť nákladov v roku 2018 bola uhrádzaná v hotovosti, ale bez ohľadu na to za posledné dva transfery darovaných embryí bola vykonaná platba prevodom, prvýkrát z účtu pani C., druhýkrát z účtu pána F.. Čiastka za jeden prenos celého darovaného embrya bola 1.700,- EUR. Z pripojeného Informovaného súhlasu IS-KOO-140 – tlačivo Sanatorium Helios, spol. s r.o. zo dňa 27.08.2021 súd okrem iného zistil, že ako pacientka tu je uvedená navrhovateľka a ako jej partner je uvedený H. F., nar. XX.XX.XXXX, s tým, že sa jedná o žiadosť o použitie darovaných embryí pri liečbe neplodnosti a informovaný súhlas s plánovanými výkonmi, kde ako výkon je uvedený Liečba neplodnosti s užitím darovaného embrya, pričom v časti V. Súhlas liečeného páru s navrhovaným liečebným výkonom v bode V.6. je uvedené, že berú na vedomie a súhlasia, že budú považovaní v súlade s platnou českou legislatívou za zákonnú matku a otca dieťaťa, ktoré sa im narodí v dôsledku prevedeného výkonu, a to aj v prípade použitia darovaného embrya. Sú si vedomí toho, že podľa Občianskeho zákonníka č.89/2012 § 787, otcovstvo dieťaťa narodeného v dobe medzi 160. až 300.dňom od transferu embrya uskutočneného so súhlasom oboch partnerov nie je možné zaprieť, ibaže by sa preukázalo, že matka dieťaťa otehotnela inak, než v dôsledku prevedeného výkonu. Z pripojeného Informovaného súhlasu IS-KOO-070 – tlačivo Sanatorium Helios, spol. s r.o. zo dňa 19.11.2021 súd okrem iného zistil, že ako pacientka je tu uvedená navrhovateľka, ako partner je uvedený H. F., nar. XX.XX.XXXX, s tým, že sa jedná o informovaný súhlas s kryoembryotransferom, pričom ako názov výkonu je uvedené Liečba neplodnosti metódou kryoembryotransferom (KET), s tým, že v časti IV. Žiadosť o vykonanie navrhovaného liečebného výkonu v bode IV.1. je uvedené, že týmto v súlade s § 6 ods. 1 zákona č.373/2011 Sb. v aktuálnom znení žiadajú o vykonanie transferu rozmrazeného embrya vid' ods. I-III. tohto informovaného súhlasu, táto žiadosť má platnosť 6 mesiacov a platí pre jeden transfer. V bode IV.2. je uvedené, že pacientka a jej partner čestne prehlásili, že hodlajú uvedenú zdravotnú službu podstúpiť spoločne, a že toto rozhodnutie urobili dobrovoľne, na základe svojej slobodnej vôle bez akéhokoľvek fyzického či psychického nátlaku, ani v stave núdze, na dôkaz čoho pripojili svoje vlastnoručné podpisy. Toto prehlásenie musí byť podpísané obidvoma partnermi pred povereným pracovníkom Sanatoria Helios, kedy bude zároveň vykonaná kontrola totožnosti. V bode IV.4. je uvedené, že žiadajú o transfer embrya vzniknutého z vajíčok anonymnej darkyne a spermii anonymného darcu. Opätovne v bode V.5. je uvedené, že berú na vedomie a súhlasia,

že budú považovaní v súlade s platnou českou legislatívou za zákonnú matku a otca dieťaťa, ktoré sa narodí v dôsledku prevedeného výkonu, a to bez ohľadu na genetický pôvod buniek použitých k vytvoreniu embrya, s tým, že sú si vedomí toho, že podľa zákona č.89/2012 Sb., otcovstvo dieťaťa narodeného v dobe medzi 160. až 300.dňom od transferu embrya uskutočneného so súhlasom oboch partnerov nie je možné zaprieť, ibaže by sa preukázalo, že matka dieťaťa otehotnela inak, než dôsledku prevedeného výkonu. Z pripojeného dokladu vyplýva, že dňa 02.08.2021 bola uhradená suma 1.700,- z tam špecifikovaného účtu s označením A. B. C. a dňa 11.11.2021 bola uhradená suma 1.700,- z tam špecifikovaného účtu s označením H. F., s identifikáciou platby C.- darcovsky.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn.18C/76/2023 súd okrem iného zistil, že v tomto konaní bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 21.11.2023 sp.zn.18C/76/2023-54, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 05.01.2024 a právoplatnosť dňa 18.04.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.03.2024 sp.zn.13Co/19/2024, ktorým súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému H. F., nar. XX.XX.XXXX, aby sa úmyselne nepribližoval k žalobkyni A. B. C., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako 100 m s výnimkou prípadov, keď to bude nevyhnutne potrebné, za účelom uskutočnenia spoločných procesných úkonov pred orgánmi verejnej moci, za účelom plnenia povinností uložených priamo všeobecne záväzným právnym predpisom. Taktiež uložil žalovanému, aby nekontaktoval žalobkyňu priamo alebo nepriamo písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou, ani inými prostriedkami. Zároveň poučil žalovaného, že môže podať v postavení žalobcu proti žalobkyni v postavení žalovanej žalobu vo veci samej, a to na uplatnenie nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Žalovanému bola uložená povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o ich výške.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn.16C/42/2025 súd okrem iného zistil, že v tomto konaní bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 23.10.2025 sp.zn.16C/42/2025-133, ktorým súd návrh žalobcu H. F., nar. XX.XX.XXXX na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Zvolen č.k.18C/76/2023-54 zo dňa 21.11.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.13Co/19/2024 zo dňa 27.03.2024 zamietol. Dňa 11.11.2025 bolo na tunajšom súde podané odvolanie žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu proti uzneseniu tunajšieho súdu zo dňa 23.10.2025 v konaní 16C/42/2025, o ktorom bude rozhodovať Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd.

Z pripojeného vyšetrovacieho spisu OO PZ Zvolen č.ERP-176/ZV-ZV-2025 súd okrem iného zistil, že v tomto konaní bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 17.06.2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.07.2025, ktorým vec podozrenia z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa tam citovaných ustanovení Trestného zákona, ktorého skutku sa mal svojim konaním dopustiť páchatel tam špecifikovaným spôsobom, v dôsledku čoho sa mal priblížiť k bývalej partnerke A. B. C., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako 100 m, a tiež ju kontaktovať, čím mal zmať zákaz priblíženia a zákaz kontaktovania, vydaného na základe uznesenia OS Zvolen sp.zn.18C/76/2023 zo dňa 21.11.2023 v spojení s uznesením KS v Banskej Bystrici sp.zn.13Co/19/2024 zo dňa 27.03.2024, bola odmietnutá, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Následne uznesením zo dňa 17.06.2025 č.4Pn/173/2025-6611-3 prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen v danej trestnej veci rozhodla s poukazom na tam citované ustanovenia Trestného poriadku a Trestného zákona tak, že sťažnosť A. B. C., nar. XX.XX.XXXX proti predmetnému uzneseniu povereného príslušníka OR PZ Zvolen OO PZ Zvolen zamietla ako nedôvodnú. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu OR PZ Zvolen, odbor kriminálnej polície Zvolen, ČVS: ERP-583/1-VYS-ZV-2023, súd okrem iného zistil, že v tomto konaní vyšetrovateľ PZ uznesením zo dňa 28.04.2025 predmetnú trestnú vec, v ktorej bolo začaté trestné stíhanie za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorého sa mal dopustiť H. F., nar. XX.XX.XXXX, tam špecifikovaným spôsobom, od presne nezistenej doby až do dňa 11.10.2023, postúpil Okresnému úradu Zvolen, odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku, lebo výsledky vyšetrovania preukazovali, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa tam citovaného ustanovenia zákona č.372/1990 Zb.. V odôvodnení tohto rozhodnutia je okrem iného uvedené, že v rámci vyšetrovania bola dňa 26.11.2024 na zápisnicu o výsluchu znalca vypočutá PhDr. Marta Halašová, PhD., ktorá v rámci predmetného trestného konania vypracovala znalecký posudok č.89/2023 na poškodenú A. B. C. z odvetvia psychológia, pričom znalkyňa na otázku vyšetrovateľky, či zotrúva na záveroch predmetného znaleckého posudku, aj s poukazom na závery znaleckého posudku č.17/2024, vypracovaný z odvetvia psychiatrie na poškodenú, uviedla, že zotrvala na záveroch ňou vypracovaného znaleckého posudku, a to aj po naštudovaní záverov znaleckého posudku MUDr. Jany Bahledovej pod č.17/2024. Podľa jej názoru medzi nimi neexistuje podstatnejší rozpor, s tým, že poškodená evidentne dlhodobo pocítovala trápenie počas svojho konfliktného spoluzitia s partnerom H. F.

Udalosti, ktoré poškodená prežila, zanechali stopu v jej ďalšom vývoji, čo možno napraviť ambulantnou psychologickou intervenciou. V čase psychologického vyšetrenia neboli u nej zistené priekazné známky psychického a fyzického utrpenia, ktoré by dosahovali intenzitu zodpovedajúcu obrazu týranej osoby. Tiež je uvedené, že dňa 17.12.2024 bola na zápisnicu o výsluchu znalca vypočutá MUDr. Jana Bahledová, ktorá v rámci predmetného trestného konania vypracovala znalecký posudok č.17/2024 na poškodenú A. B. C. z odvetvia psychiatrie, s tým, že zotrvala na záveroch ňou vypracovaného tohto znaleckého posudku a ďalej uviedla, že zmiešaná úzkostne depresívna porucha u poškodenej patrí do spektra úzkostných porúch a vyvíja sa reaktívne na základe nepriaznivých vnútorných alebo vonkajších faktorov a u poškodenej to bolo konfliktné partnerské spolunažívanie, na ktorom sa podieľali obidvaja, a v ktorom žila roky dobrovoľne a sama poškodená však uvádza, že nepociťuje potrebu žiadnej psychiatrickej pomoci a plne jej postačujú v tom období prebiehajúce sedenia u psychológa. Je schopná samostatne fungovať, plne sa postarať o obidve svoje deti, nevyžaduje pomoc okolia, úsudok a kritičnosť sú plne zachovalé, nenarušené. V prípade, že by posudzovaná trpela znakmi týranej osoby, jej fungovanie vo viacerých sférach života by bolo výrazne obmedzené, redukované, či už v profesnom osobnom, spoločenskom alebo aj v samotných sociálnych interakciách. Následne uznesením zo dňa 26.06.2025 pod č.2Pv/594/23/6611-64 prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Zvolene v predmetnej trestnej veci rozhodla o sťažnosti poškodenej A. B. C., nar. XX.XX.XXXX proti predmetnému uzneseniu vyšetrovateľky OR PZ Zvolen, odboru kriminálnej polície PZ, tak, že túto sťažnosť zamietla ako nedôvodnú.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn.9P/144/2024 súd okrem iného zistil, že sa jedná o konanie vedené na návrh otca maloletých detí H. F., nar. XX.XX.XXXX o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu C. B. C., nar. XX.XX.XXXX a na návrh matky maloletých detí A. B. C., nar. XX.XX.XXXX sa vedie konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností aj k maloletej K. F., nar. XX.XX.XXXX, pričom v rámci tohto konania bolo uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 19.09.2023 sp.zn.8P/234/2023 rozhodnuté o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd týmto neodkladným opatrením dočasne upravil styk otca s maloletou C. tak, že tento bol oprávnený stretávať sa s maloletou každý nepárny týždeň v sobotu v čase od 09.00 hod. do 17.00 hod. a v nedeľu od 09.00 hod. do 17.00 hod. a v prevyšujúcej časti súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 03.01.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp.zn.15CoP/150/2023-77 zo dňa 14.12.2023 a zároveň toto rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť dňa 10.10.2023. Okresný súd Zvolen v rámci tohto konania uznesením zo dňa 14.10.2024 sp.zn.9P/144/2024-453, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.12.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina č.14CoP/218/2024-484 zo dňa 05.12.2024, návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej K. F., nar. XX.XX.XXXX zamietol. Okresný súd Zvolen v rámci tohto konania uznesením zo dňa 26.02.2025 sp.zn.9P/144/2024-656, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.06.2025 v spojení s opravným uznesením 9P/144/2024-668 zo dňa 19.03.2025 a v spojení s uznesením KS Žilina č.14CoP/98/2025-808 zo dňa 03.06.2025 a vykonateľnosť dňa 16.03.2025, ktorým formou neodkladného opatrenia nariadil otcovi maloletých detí povinnosť prispievať na výživu maloletej C. B. C., nar. XX.XX.XXXX sumou 180,- EUR mesačne a na výživu maloletej K. F., nar. XX.XX.XXXX sumou 240,- EUR mesačne, všetko počnúc dňom doručenia tohto uznesenia, pričom v prevyšujúcej časti návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia – určenia výživného pre maloleté deti zamietol. Dňa 21.10.2025 bol na Okresný súd Zvolen doručený znalecký posudok č.30/2025 zo dňa 16.10.2025 znalca Mgr. Ivana Moravčíka v odbore psychológia, odvetvie poradenská psychológia. Okresný súd Zvolen uznesením zo dňa 02.12.2025 č.k.9P/144/2024-1020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2025 nariadil znalcovi Mgr. Ivanovi Moravčíkovi z odboru psychológia, odvetvia poradenská psychológia, vypracovať dodatok k znaleckému posudku č.30/2025 zo dňa 15.10.2025, s tým, že úlohou znalca je po odbornom vyšetrení maloletých detí a rodičov zodpovedať opakovane písomne na niektoré otázky z pôvodného znaleckého posudku č.30/2025 zo dňa 15.10.2025, ktoré boli v tomto uznesení špecifikované. Okresný súd Zvolen v rámci tohto konania uznesením zo dňa 18.12.2025 č.k.9P/144/2024-1088 neodkladným opatrením nariadil otcovi maloletých detí podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu formou terapeutických stretnutí so zameraním na elimináciu rodičovského konfliktu s matkou maloletých detí a zlepšenia komunikácie s ňou, ako aj na budovanie vzťahu medzi ním a maloletou C. B. C. a taktiež so zameraním na rozvoj jeho rodičovských zručností a kompetencií, a to na ÚPSVaR Zvolen - referáte poradensko-psychologických služieb po dobu 6 mesiacov, najmenej jedenkrát v mesiaci, a zároveň súd neodkladným opatrením nariadil obom rodičom, ako aj maloletej C. B. C. podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu formou rodinnej terapie na ÚPSVaR Zvolen – referáte poradensko-psychologických služieb po dobu 6 mesiacov, najmenej jedenkrát v mesiaci.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn.9Em/5/2024 súd okrem iného zistil, že v tomto konaní bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 28.05.2025 sp.zn.9Em/5/2024-201, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.09.2025 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline 13CoE/5/2025, ktorým súd návrh oprávneného otca H. F., nar. XX.XX.XXXX na nariadenie výkonu rozhodnutia – uznesenia Okresného súdu Zvolen č.k.8P/234/2023-25 zo dňa 19.09.2023, týkajúceho sa maloletej C. B. C., nar. XX.XX.XXXX, zamietol.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn.9P/271/2024 súd okrem iného zistil, že v tomto konaní bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Zvolen zo dňa 21.01.2025, ktorým súd neodkladným opatrením nariadil obom rodičom maloletej C. B. C., nar. XX.XX.XXXX výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa odbornému sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu prostredníctvom akreditovaného subjektu TENENET o.z., najmä za účelom zlepšenia komunikácie rodičov v otázke výchovy a starostlivosti o maloletú a eliminácie rodičovského konfliktu, získania potrebných rodičovských zručností a schopností, a najmä schopnosti akceptovať úlohu druhého rodiča vo výchove maloletej, a to v rozsahu 50 hodín počas obdobia 6 mesiacov. Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 07.04.2025 sp.zn.15CoP/29/2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.04.2025, o odvolaní matky proti uzneseniu OS Zvolen o návrhu ÚPSVaR Zvolen na nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd predmetné uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu I.inštancie na ďalšie konanie. Následne Okresný súd Zvolen uznesením zo dňa 30.05.2025 č.k.9P/271/2024-156, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.09.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k.15CoP/94/2025-186 zo dňa 27.08.2025 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ÚPSVaR Zvolen zamietol.

6. Podľa § 84 Zákona o rodine, otcovstvo sa určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu.

Podľa § 87 ods. 2 Zákona o rodine, otcovstvo voči dieťaťu narodenému v čase medzi stoosemdesiatym dňom a trojstým dňom od vykonania zákroku asistovanej reprodukcie so súhlasom manžela matky nemožno zaprieť. Otcovstvo však možno zaprieť, ak by sa preukázalo, že matka dieťaťa otehotnela inak. Podľa § 88 ods. 1 Zákona o rodine, manžel má právo zaprieť otcovstvo voči dieťaťu a matke, ak sú obidvaja nažive, a ak nežije jeden z nich, voči druhému. Ak nežije ani dieťa, ani matka, toto právo manžel nemá.

Podľa § 88 ods. 2 Zákona o rodine, aj matka môže do troch rokov od narodenia dieťaťa zaprieť, že otcom dieťaťa je jej manžel. Ustanovenia o práve na zapretie otcovstva manželom matky dieťaťa sa použijú primerane.

Podľa § 90 Zákona o rodine, ak nie je otcovstvo určené podľa domnienky otcovstva manžela matky, možno ho určiť súhlasným vyhlásením oboch rodičov.

Podľa § 91 ods. 1 Zákona o rodine, za otca sa považuje muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov.

Podľa § 91 ods. 2 Zákona o rodine, súhlasné vyhlásenie rodičov musí byť urobené pred matričným úradom alebo pred súdom.

Podľa § 93 ods. 1 Zákona o rodine, muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, môže otcovstvo pred súdom zaprieť do troch rokov odo dňa jeho určenia, len ak je vylúčené, že by mohol byť otcom dieťaťa; táto lehota sa neskončí pred uplynutím troch rokov od narodenia dieťaťa.

Podľa § 93 ods. 2 Zákona o rodine, aj matka dieťaťa môže v rovnakej lehote zaprieť, že otcom dieťaťa je muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov.

Podľa § 93 ods. 3 Zákona o rodine, ustanovenia § 86 ods. 2 a § 88 ods. 1 sa použijú primerane.

Podľa § 94 ods. 1 Zákona o rodine, ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd.

Podľa § 94 ods. 2 Zákona o rodine, za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevyučujú závažné okolnosti.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 137 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

7. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, a to z nasledovných dôvodov.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľka a H. F. sú ako rodičia maloletej C. B. C. zapísaní v rodnom liste maloletej, pričom títo neboli manželmi a otcovstvo k maloletej bolo určené súhlasným vyhlásením oboch rodičov dňa 26.06.2023 na Matričnom úrade Mesta Banská Bystrica. Zároveň sa rodičia dohodli o priezvisku maloletej „C.“. Taktiež z vyjadrenia Sanatoria Helios, spol. s r.o. so sídlom v Brne a nimi predložených dokumentov mal súd preukázané, že maloletá C. bola počatá v dôsledku absolvovaného zákroku asistovanej reprodukcie, ktorý podstúpila navrhovateľka v ich zariadení, a to konkrétne formou prenosu darovaného embrya, keď tento zákrok bol vykonaný dňa 19.11.2021, s tým, že k tomuto zákroku asistovanej reprodukcie bol daný súhlas obidvoch partnerov, teda tak navrhovateľky, ako aj H. F.. Maloletá C. sa narodila XX.XX.XXXX, čiže medzi vykonaním zákroku asistovanej reprodukcie a narodením maloletej uplynulo 255 dní. S poukazom na tieto skutočnosti súd vo vzťahu k podanému návrhu na zapretie otcovstva matkou analogicky aplikoval ustanovenie § 87 ods. 2 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že otcovstvo voči dieťaťu, ktoré bolo narodené medzi 180. a 300.dňom od vykonania zákroku asistovanej reprodukcie so súhlasom manžela matky nemožno zaprieť, s výnimkou prípadu, keby matka dieťaťa otehotnela inak. V súvislosti s analogickým použitím vyššie citovaného zákonného ustanovenia súd odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, publikované pod č.8/2022-rozsudok zo dňa 27.01.2022 sp.zn.5Cdo/121/2021, podľa ktorého právnej vety Súhlas muža so zákrokom asistovanej reprodukcie je právnou skutočnosťou, na základe ktorej sa určuje jeho otcovstvo k dieťaťu narodenému po úspešnom zákroku, namiesto biologického vzťahu medzi otcom a dieťaťom. A zároveň Analogické použitie ustanovenia § 87 ods. 2 Zákona o rodine na prípady zapretia otcovstva, ktoré bolo určené súhlasným vyhlásením podľa § 90 a § 91 Zákona o rodine po zákroku asistovanej reprodukcie so súhlasom muža, ktorý nie je manželom matky, je prípustné. S odkazom na tieto skutočnosti súd podaný návrh na zapretie otcovstva matkou považoval v celom rozsahu za nedôvodný a ako taký ho zamietol, keď sa v zásade v celom rozsahu stotožnil s právnymi závermi, ktoré vyplývajú z predmetného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré bolo vydané v podstate v skutkovo totožnej veci a súd nezistil dôvody, pre ktoré by sa mal odkloniť od týchto právnych záverov. Najvyšší súd SR analogické použitie ustanovenia § 87 ods. 2 Zákona o rodine aj v prípade nezosobášených párov zdôvodnil tým, že asistovaná reprodukcia je vysoko špecifickým prípadom splodenia dieťaťa, ktorý prirodzene vyžaduje odklon od všeobecných podmienok zapretia otcovstva podľa § 93 Zákona o rodine, pričom v čase prijatia tejto právnej úpravy (r.1982) bolo možné, aby sa terapie asistovanej reprodukcie mohli podriaďovať iba manželské páry Zákonodarcu v roku 1982 nemohol predpokladať, že dôjde k spoločenským zmenám po roku 1989, v dôsledku ktorých bude aj nemanželský pár môcť legálne vycestovať do zahraničia a podrobiť sa zákroku asistovanej reprodukcie a následne otcovstvo narodeného dieťaťa určiť súhlasným vyhlásením, s tým, že zámerom historického zákonodarcu bolo poskytnúť otcovstvu po zákroku asistovanej reprodukcie osobitnú ochranu, najmä v prípade oplodnenia prostredníctvom biologického materiálu anonymného darcu, kedy by bolo ľahko spochybniteľné v konaní o zapretí otcovstva, pretože biologická väzba medzi otcom a dieťaťom tu z povahy veci nie je možná. Avšak s poukazom na výhradu zmenených podmienok, ktoré priniesol spoločenský vývoj, najvyšší súd ako dovolací súd nevidel dôvod, pre ktorý by sa predmetná regulácia ustanovenia § 87 ods. 2 Zákona o rodine nemohla aplikovať aj na prípady, kedy je podaný návrh na zapretie otcovstva určeného súhlasným vyhlásením po zákroku asistovanej reprodukcie so súhlasom otca, keď zároveň podrobne špecifikoval dôvody, pre ktoré nie je možné pristúpiť k formálnemu jazykovému výkladu, s tým, že by nezosobášeným rodičom zákonodarcu úmyselne nemal v pláne podrobnú ochranu poskytnúť. Inými slovami bolo by v rozpore s princípom jednotnosti a bezrozpornosti právneho poriadku (rozhodnutie Ústavného súdu SR PL.ÚS 30/95), pokiaľ by zákonodarcu „sankcionoval“ zníženou právnou ochranou rodičovstvo nezosobášených otcov pri zákrokoch asistovanej reprodukcie, pokiaľ zákon postup vedený k takýmto záverom nezakazuje, ani ho výslovne neobmedzuje.

Pokiaľ navrhovateľka odôvodňovala svoj návrh na zapretie otcovstva tým, že pri predmetnom zákroku asistovanej reprodukcie, z ktorého bola počatá maloletá C., absentovala u nej slobodná vôľa k tomuto zákroku, v dôsledku toho, že mala byť k nemu donútená zo strany H. F., súd zastáva názor, že takáto skutočnosť v konaní nebola preukázaná, ani prostredníctvom predloženej elektronickej komunikácie medzi navrhovateľkou a otcom dieťaťa, v tom zmysle, že by ju akýmkoľvek spôsobom nútil predmetný

zárok podstúpiť. Naopak sama navrhovateľka v rámci svojho výsluchu na pojednávaní uviedla, že chcela mať druhé dieťa, ktoré sa pokúšali s H. F. splodiť prirodzenou cestou a následne od roku 2016 aj formou umelého oplodnenia, pričom ako vyplynulo zo správy Sanatoria Helios, s.r.o. od roku 2018 do roku 2021 liečbu neplodnosti rôznou formou podstupovali v ich zariadení, s tým, že v roku 2021 bol u navrhovateľky dvakrát vykonaný prenos rozmrazeného embrya do maternice, a to 09.08.2021 a 19.11.2021, pričom navrhovateľka tvrdila, že práve zákroky asistovanej reprodukcie, ktoré podstúpila v roku 2021 pri nich mala absentovať slobodná vôľa na jej strane, a to z dôvodu, že jej H. F. mal zakazovať mať vzťah s iným mužom, a teda s tým daným iným mužom aj počať dieťa resp. s ním podstúpiť zárok asistovanej reprodukcie, a keďže navrhovateľka chcela mať druhé dieťa, súhlasila, aby ako partner v súvislosti so zárokom asistovanej reprodukcie vystupoval on. Pokiaľ by súd aj pripustil, že otec maloletej voči navrhovateľke mal takéto žiarlivostné prejavy, čo je možné vyvodiť z ich vzájomnej elektronickej komunikácie, súd zastáva napriek tomu názor, že aj v takom prípade navrhovateľka mala možnosť voľby v tom zmysle, že by ďalšie dieťa nemala vôbec, a teda nemožno hovoriť o absencii slobodnej vôle, pokiaľ sa napriek tomu rozhodla inak. Tak ako konštatoval Najvyšší súd SR vo vyššom citovanom rozhodnutí „Počatie dieťaťa je vždy závažným rozhodnutím, či ho už konajú manželia alebo partneri, či už môžu počať cestou prirodzenou alebo musia použiť metódy asistovanej reprodukcie. Spoločnosť má záujem na tom, aby sa deti rodili predovšetkým do rodín fungujúcich, v ktorých aktívne participujú obaja rodičia. Nemožno preto pripustiť, aby rozhodnutie, či počať dieťa pomocou asistovanej reprodukcie mohlo byť urobené z akéhokoľvek dôvodu, ľahkovážnejšie než pri jeho počatí cestou prirodzenou.“ Súd nemohol opomenúť fakt, že z predloženej elektronickej komunikácie aj v čase bezprostredne pred predmetným zárokom asistovanej reprodukcie otec maloletej neprijateľným spôsobom komunikoval s navrhovateľkou, vrátane vulgárnych nadávok, prítomné bolo podľa názoru súdu ponižovanie, a napriek takémuto správaniu navrhovateľka následne podstúpila zárok asistovanej reprodukcie s ním ako partnerom. V týchto súvislostiach súd potom vyhodnocoval aj vyjadrenia navrhovateľky v elektronickej komunikácii, napríklad 11.11.2021 „Pôjdem tam aj keď nechcem“, resp. vyjadrenia otca maloletej v emailovej komunikácii z 23.08.2021 ohľadne toho, že bola navrhovateľka v Brne pod nátlakom, nasilu, s odporom ... , a to v tom zmysle, že navrhovateľka mala záujem radšej počať dieťa s niekým iným, ale keďže takú možnosť nevidela ako priechodnú, tak medzi možnosťou nemať dieťa vôbec a mať ho s H. F., volila túto možnosť. Súd nespochybňuje existenciu žiarlivostných prejavov H. F. voči navrhovateľke, ktoré sú zachytené aj v ich vzájomnej elektronickej komunikácii, napriek tomu však súd zastáva názor, že v konaní nebola preukázaná existencia finančnej či ekonomickej závislosti navrhovateľky voči H. F. v danom čase (navrhovateľka mala zabezpečené vlastné bývanie v rodinnom dome, ktorý bol v jej vlastníctve, mala príjem z pracovnej činnosti), rovnako nebola preukázaná v tom čase ani citová závislosť voči nemu (mala záujem nadviazať nový vzťah), a rovnako z vykonaného dokazovania vyplynulo, že mala fungujúce rodinné zázemie (rodičia, sestry), ako i okruh priateľov a známych (kamarátka z detstva, kolegyne z práce, susedky), a teda súd má za to, že neboli preukázané dôvody, pre ktoré by mala byť navrhovateľka donútená absolvovať zárok asistovanej reprodukcie s H. F. ako partnerom. Pokiaľ navrhovateľka poukazovala na to, že mala z neho strach kvôli možným fyzickým útokom voči jej osobe resp. jej blízkym, ktoré už aj predtým mal H. F. voči jej osobe podniknúť, v tejto súvislosti súd uvádza, že násilné správanie H. F. voči navrhovateľke zostalo len v rovine tvrdení, keďže navrhovateľka nikdy počas vzájomného vzťahu s ním po takýchto incidentoch, ktoré mali nastať, nekontaktovala políciu, nepodala trestné oznámenie, ani nevyhľadala lekársku pomoc, resp. sa s takýmito skutočnosťami nikomu inému nezdôverila v danom čase. Taktiež pokiaľ navrhovateľka poukazovala na „dohodu“, ktorú mali mať medzi sebou uzavretú, v tom zmysle, že keď navrhovateľka podstúpi zárok asistovanej reprodukcie, pri ktorom bude H. F. vystupovať ako jej partner, následne jej on umožní dieťa vychovávať sama, a teda on nebude figurovať ako jeho otec, a zároveň mala navrhovateľka týmto spôsobom mu preukázať, že nemala vzťah s iným mužom a za súčasného splnenia podmienky, že mu mala zároveň po dobu 2 rokov naďalej „patrit“, súd aj z dohadovania takýchto podmienok vyvodil, že navrhovateľka sa za daných okolností jednoznačne bez primeraných dôvodov mohla domnievať, že by H. F. takúto „dohodu“ v konečnom dôsledku splnil, keďže si musela byť vedomá toho, že sa z jeho strany jedná len o formu manipulácie, resp. majetníckeho správania. Napríklad aj z reakcie otca maloletej, ohľadne údajov o darcoch embrya, keď jednoznačne vyjadroval svoje predstavy, ako by dieťa malo vyzerieť, resp. aké by malo mať vlastnosti napr. vo vzťahu k športovému nadaniu a pod., z čoho tiež možno vyvodiť, že chcel mať ďalej dosah na to, aké to dieťa bude, a teda v žiadnom prípade nebolo z tohto možné vyvodzovať, že nebude vystupovať v roli otca. Bez ohľadu na tieto „dohody“, ktoré mali medzi nimi existovať, však súd predovšetkým poukazuje na skutočnosti, ktoré boli zistené z vyjadrenia Sanatoria Helios, s.r.o. v Brne, konkrétne nimi predloženými dokladmi, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že aj navrhovateľka opakovane podpísala v

rámci tam realizovaných výkonov informované súhlasy, konkrétne minimálne dňa 27.08.2021 a následne 19.11.2021, v ktorých obaja partneri zobrali na vedomie a vyjadrili súhlas, s tým, že budú považovaní aj v súlade s českou legislatívou za zákonnú matku a otca dieťaťa, ktoré sa im narodí v dôsledku uskutočneného výkonu, a to aj v prípade použitia darovaného embrya, a že v zásade takéto otcovstvo nie je možné poprieť, v súlade s tam citovaným ustanovením ich Občianskeho zákonníka, s tým, že je zrejmé, že okrem týchto informovaných súhlasov museli obaja partneri podpisovať informovaný súhlas s kryoembryotransferom aj pri predchádzajúcom zákroku, ktorý sa uskutočnil dňa 09.08.2021, obdobne ako pri zákroku dňa 19.11.2021, a teda navrhovateľka mala dostatočný časový priestor, aby si zvážila všetky faktické a právne dôsledky, ktoré z týchto zákrokov vyplývali, aj vo vzťahu k otcovstvu pre osobu H. F.. Navyše v informovanom súhlase s kryoembryotransferom z 19.11.2021 (opäť rovnaký informovaný súhlas musel byť daný aj pri prvom vykonanom kryoembryotransfere 09.08.2021) vyplýva, že navrhovateľka a jej partner čestne prehlásili, že majú záujem uvedenú zdravotnú službu podstúpiť spoločne a toto rozhodnutie urobili dobrovoľne na základe svojej slobodnej vôle bez akéhokoľvek fyzického či psychického nátlaku resp. nie v stave núdze, čoho dôkazom mali byť ich vlastnoručné podpisy.

Nakoľko navrhovateľka si ďalší nárok, konkrétne návrh na určenie neplatnosti súhlasného vyhlásenia rodičov ohľadne rodičovstva k maloletej C. uplatnila formou tzv. eventuálneho petitu, súd bol povinný rozhodnúť aj o tomto návrhu, keďže nevyhovel petitu primárnemu, ktorým sa navrhovateľka domáhala určenia, že H. F. nie je otcom maloletej C.. Pokiaľ teda predmetom konania bolo určenie neplatnosti súhlasného vyhlásenia rodičov, jednalo sa v tejto časti podľa názoru súdu o žalobu na určenie právnej skutočnosti, teda o typ žaloby upravený v § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku, pričom navrhovateľka neplatnosť tohto právneho úkonu odôvodňovala absenciou slobodnej vôle, čiže mala za to, že daný právny úkon je absolútne neplatný, s odkazom na ustanovenie § 37 Občianskeho zákonníka. Súd si v tejto súvislosti ustálil, že predmetná žaloba v danej časti je podaná v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 137 písm. d) C.s.p., čiže podľa názoru súdu je možné dovolávať sa za určitých okolností určenia danej právnej skutočnosti – neplatnosti určitého právneho úkonu z dôvodu absencie slobodnej vôle, keďže to vyplýva z osobitného hmotnoprávneho predpisu, konkrétne Občianskeho zákonníka, keď súd má za to, že v prípade, ak sa tvrdí absolútna neplatnosť určitého právneho úkonu, napríklad aj z dôvodu nedodržania náležitostí špecifikovaných v § 37 Občianskeho zákonníka, môžu existovať prípady, kedy neprichádza do úvahy iný právny prostriedok dovolania sa absolútnej neplatnosti daného právneho úkonu, než podanie žaloby na súd s takto formulovaným žalobným petitom, tak ako tomu bolo aj v súdnej veci.

Následne preto súd preskúmaval žalobu v tejto časti aj po vecnej stránke, avšak po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že ani ohľadne tohto nároku nie je možné žalobe vyhovieť, a preto návrh na určenie neplatnosti súhlasného vyhlásenia rodičov vo vzťahu k rodičovstvu k maloletej C. zamietol ako nedôvodný. Navrhovateľka aj v tomto prípade argumentovala absenciou slobody vôle vo vzťahu k tomuto právnomu úkonu, s odôvodnením, že ju H. F. mal vyhrážkami donútiť k tomuto úkonu, keď poukazovala na predloženú elektronickú komunikáciu medzi nimi. Súd síce v tejto súvislosti nespochybňuje, že napríklad v sms komunikácii zo dňa 20.06. resp. 21.06.2023 sú prítomné vyhrážky, ktoré adresoval otec maloletej voči navrhovateľke, v súvislosti s tým, že ona odmietala realizovať súhlasné vyhlásenie rodičovstva, ktoré by bolo možné charakterizovať ako psychické donútenie pôsobiace na slobodu vôle, avšak takéto psychické donútenie vyvoláva neplatnosť právneho úkonu len za splnenia určitých podmienok, ktoré však podľa názoru súdu neboli všetky splnené, konkrétne táto bezprávna vyhrážka má vzbudzovať dôvodnú obavu z úkonu toho, kto hrozí. Pokiaľ teda napríklad H. F. adresoval navrhovateľke sms správu, v ktorej je okrem iného uvedené: „Ak nepôjdeme na úrad, tak nebudú rodičia! Žiadni! A vybavím to dnes všetko! Buď tak alebo tak“. Navrhovateľka aj s poukazom na tvrdené správanie otca maloletej v minulosti, ohľadne fyzických útokov, a preto ak takéto jeho vyjadrenia u nej vzbudili dôvodné obavy, ako logické by sa javilo, že by takéto jeho konanie oznámila na políciu, ktoré by mohol naplňať znaky nejakého trestného činu, napríklad nebezpečného vyhrážania. Predovšetkým však súd poukazuje na fakt, že psychické donútenie vyvoláva neplatnosť právneho úkonu, len v prípade, ak je protiprávne, t.j. vynucuje sa niečo, čo nemožno vynucovať. Súd totiž v tejto súvislosti poukazuje na odlišnú právnu úpravu na území SR a v ČR, kde došlo k výkonu asistovanej reprodukcie, v tom zmysle, že podľa českého Občianskeho zákonníka, konkrétne ustanovenia § 778 existuje ďalšia domnienka určenia otcovstva, a to ohľadne dieťaťa, ktoré je počaté umelým oplodnením, aj žene nevydatej resp. žene v partnerstve, v zmysle ktorého sa za otca takéhoto dieťaťa považuje muž, ktorý dal k umelému oplodneniu súhlas. Na rozdiel od toho na Slovensku v tomto zmysle existuje právne vákuum, v dôsledku čoho sa pre účely administratívneho zápisu otca do rodného listu v zásade vyžaduje súhlasné vyhlásenie rodičov. Inak povedané, za situácie, keď matka podstúpila zákrok asistovanej

reprodukcie spolu s partnerom, ktorý dal na to súhlas, súd zastáva názor, že za takýchto okolností sú v zásade rodičia takto počatého dieťaťa povinní deklarovať svoje rodičovstvo danou formou, čiže súhlasným vyhlásením rodičov, i keď v súčasnosti by teoreticky mala prichádzať do úvahy možnosť určenia otcovstva v takomto prípade aj súdom, práve opäť s odkazom na citovaný judikát Najvyššieho súdu SR, publikovaný pod č.8/2022, čo by však v konečnom dôsledku viedlo k tomu istému záveru, teda, že by za otca dieťaťa bol určený H. F..

Pokiaľ navrhovateľka dôvodnosť svojich návrhov odvodzovala od kritériá „najlepšieho záujmu dieťaťa“, a to vo vzťahu k samotnej osobe otca maloletej, aj v súvislosti s ich staršou dcérou K. F., súd uvádza, že právom dieťaťa je mať oboch rodičov, a to nielen v súvislosti s osobnou starostlivosťou o neho, či existencii citových väzieb na oboch rodičov, ale aj v súvislosti s otázkami materiálneho zabezpečenia, či už vo vzťahu k vyživovacej povinnosti, prípadne dedenia a pod., pričom primárne je to tak matka, ako aj otec, ktorý výberom svojho partnera určujú druhého rodiča svojho dieťaťa. Bez ohľadu na to však, tak ako aj vo svojom citovanom rozhodnutí č.8/2022 uvádzal Najvyšší súd SR, predmetom konania o zapretie otcovstva, tak ako tomu bolo aj v súdnej veci, nie je posúdenie spôsobilosti rodičov, a teda ani otca na riadnu výchovu maloletého dieťaťa, ale jeho účelom je objasnenie úplne iných skutočností, s tým, že úprava výkonu rodičovských práv a povinností aj k maloletej C. je riešená v samostatnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn.9P/144/2024.

Súd zamietol návrh na doplnenie dokazovania ďalšou bližšie nešpecifikovanou elektronickou komunikáciou medzi navrhovateľkou a otcom maloletej, ktorý navrhol právny zástupca navrhovateľky na poslednom pojednávaní, a to primárne s poukazom na dôvody, pre ktoré súd žalobným návrhom nevyhovel a žalobu zamietol v celom rozsahu, keď súčasne prihliadol na zásadu hospodárnosti konania, pričom v danom štádiu konania nepovažoval za efektívne a dôvodné za daným účelom odročovať pojednávanie, keď súčasne zastáva názor, že z vyjadrení právneho zástupcu navrhovateľky resp. navrhovateľky nevyplývalo, že by táto komunikácia mala obsahovať také skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na to, aby súd v súdnej veci rozhodol inak.

8. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C.m.p.“), žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 53 C.m.p., v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkovi, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkovi, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

Podľa § 55 C.m.p., súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

Podľa § 57 C.m.p., o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

Podľa § 58 ods. 1 C.m.p., o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 105 C.m.p., konaniami vo veciach určenia rodičovstva sú konanie o

- a) určenie materstva,
- b) určenie otcovstva,
- c) zapretie otcovstva a
- d) prípustnosti podania návrhu na zapretie otcovstva dieťaťom.

O trovách konania bolo rozhodnuté v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže pre iné rozhodnutie súd nezistil dôvody.

Jednalo sa v súdnej veci síce o konanie vo veciach určenia rodičovstva vo vzťahu k primárnemu petitu, a teda pokiaľ bol návrh navrhovateľky zamietnutý, bolo by možné mať za to, že otec maloletého dieťaťa bol tým účastníkom, ktorý mal úspech vo veci, a ktorý sa aj z tohto titulu domáhal priznania náhrady trov konania, avšak súd zastáva názor, že nebola splnená ďalšia zákonná podmienka, teda, že by to bolo možné vo vzťahu k navrhovateľke spravodlivo požadovať, a to v tom zmysle, že i keď otec maloletej v priebehu konania opakovane sa domáhal namietnutia návrhu z dôvodu jeho zjavnej nedôvodnosti, keď uvádzal, že to súd mal urobiť bez toho, aby vo veci vôbec začal konať, teda pojednávať resp. vykonávať dokazovanie, resp. z týchto dôvodov navrhol zastaviť konanie, súd však zastáva názor, že aj s poukazom na dôvody, ktorými navrhovateľka odôvodňovala opodstatnenosť jej návrhov, či už na zapretie otcovstva resp. na určenie neplatnosti súhlasného vyhlásenia rodičov, nebolo možné vyhodnotiť tieto ako zjavne nedôvodné návrhy, bez toho, aby súd vykonal vo veci riadne dokazovanie, vrátane posúdenia skutkových okolností, či tieto spĺňajú kritériá špecifikované v citovanom § 87 ods. 2 Zákona o rodine, vo vzťahu k možnosti zapretia otcovstva.

Pri posúdení nároku na náhradu trov konania súd prihliadol aj k faktu, že otec maloletej si vyživovaciu povinnosť k samotnej maloletej, ani k druhému ich spoločnému dieťaťu neplní riadne, a to napriek právoplatnému, vykonateľnému súdnemu rozhodnutiu, vydaného formou neodkladného opatrenia, a preto zabezpečovanie starostlivosti o obidve spoločné maloleté deti rodičov je aj po finančnej stránke primárne na navrhovateľke, ktorá síce má stabilný príjem, avšak priznanie nároku na náhradu trov konania otcovi maloletej voči navrhovateľke by mohlo mať vplyv aj na finančné zabezpečovanie potrieb samotných maloletých detí. Na druhej strane súd posúdil majetkové pomery otca maloletej, ktorý je vlastníkom viacerých nehnuteľností, a ktorý súčasne nepreukázal žiaden objektívny dôvod, pre ktorý by nemohol vykonávať nejakú pracovnú činnosť, z ktorej by dosahoval príjem, z ktorého by mohol si aj plniť vyživovaciu povinnosť riadne, na základe čoho ani na jeho strane súd nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné spravodlivo požadovať priznanie náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne v štyroch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 veta prvá C.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C.s.p.).

V súlade s § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 63 C.m.p.),
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 C.m.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov. Ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému alebo o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa § 370 a nasl. C.m.p..